

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

III Legislatura

Any 1995

Número 143

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 22 de febrer del 1995.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 407/95, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a vigilància i control de la zona de servitud en el litoral de les Illes Balears. 5942
- 2) RGE núm. 420/95, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Palau i Torres, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a projectes de regeneració turística. 5943
- 3) RGE núm. 427/95, de l'Hble. Sr. Diputat Josep M. Martínez i Polentinos, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a reforestació dels terrenys agrícoles a les Illes Balears. 5943

- 4) RGE núm. 637/95, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a col·laboració amb altres comunitats autònomes de llengua catalana. 5944
- 5) RGE núm. 647/95, de l'Hble. Sr. Diputat Lluís Coll i Al·lès, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a gestió informatitzada dels centres escolars de les Illes. 5944
- 6) RGE núm. 742/95, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Manel Mascaró i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a participació del Govern de la Comunitat a l'empresa Yanko Japan. 5945
- 7) RGE núm. 805/95, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a mecanismes de control per tal de garantir els recursos econòmics destinats al Pla de prestacions socials bàsiques. 5946
- 8) RGE núm. 828/95, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Manel Mascaró i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a cost de les obres al port i dic exterior de Ciutadella. 5947
- 9) RGE núm. 807/95, de l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a directrius del Pla hidrològic de Balears. 5947
- 10) RGE núm. 653/95, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Mesquida i Galmés, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a contaminació en fruits secs i cereals. 5948

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 349/95, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a incorporació de la CAIB a l'Institut Interregional del Consum. 5948
- 2) RGE núm. 350/95, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a creació d'una "borsa d'allotjament jove". 5951

III.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS del Projecte de llei RGE núm. 4926/94, relatiu a la reforma de la Llei 5/1993, de 15 de juny, del Consell Consultiu de les Illes Balears. 5955

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, bones tardes a tots. Comença la sessió.

I.1) Pregunta RGE núm. 407/95, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a vigilància i control de la zona de servitud en el litoral de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Començarem, en primer lloc, per les preguntes. La primera és la 407, del diputat Sr. Huguet i Sintès, del Grup PP-UM, relativa a vigilància i control de la zona de servitud en el litoral de les Balears. Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. SR. Conseller, arran d'una sentència del Constitucional de l'any 1991 en relació amb quins competències havien d'exercir les comunitats autònomes en relació a la zona de

servitud de la Llei de costes, aquest govern va posar en funcionament un cos de vigilància i una sèrie d'actuacions. Li agrairia que ens expliqués quina ha estat aquesta actuació del Govern en aquesta qüestió, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat, amb molt de gust. Jo pens que unes dades numèriques poden il·lustrar perfectament la resposta. L'actuació del Govern balear en la servitud de protecció s'expressa en el que és el control d'obres i instal·lacions en la zona de servitud i el que és el règim sancionador. En aquest sentit, respecte d'autoritzacions d'obra, poden considerar que, de l'any 92 a l'any 94, s'ha actuat sobre 1.200 expedients i, quant a

règim sancionador, s'ha actuat en 684 instàncies. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Huguet? Té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sr. President. Li demanaria una mica d'ampliació respecte de l'eficiència que aquesta actuació en més de 1.200 expedients d'obres hagi pogut tenir per als administrats. Realment, aquesta sentència del Tribunal Constitucional i l'actuació del Govern ha resultat beneficiosa per als administrats de les Illes Balears?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Per contestar, té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jau-me Matas i Palou):

Sr. President, Sr. Diputat, pens que han de ser els administrats els qui han de contestar aqueixa qüestió. Voldria pensar que sí, que la proximitat de l'Administració als particulars es nota en la bona gestió. No obstant això, és una qüestió que han de contestar els administrats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller,

1.2) Pregunta RGE núm. 420/95, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Palau i Torres, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a projectes de regeneració turística.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta, que és la 420, del diputat Sr. Palau i Torres, del Grup PP-UM, relativa a projectes de regeneració turística. Té la paraula el Sr. Palau.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Des de fa algun temps, aproximadament dotze mesos, el Govern central va crear un programa en combinació amb la Unió Europea, en el qual es permetia que alguns municipis turístics de l'Estat espanyol poguessin presentar programes i projectes de regeneració de determinades zones turístiques que estiguessin obsoletes o molt saturades. Per part d'aquesta comunitat, aquest diputat que parla té entès que hi va haver diferents municipis que en varen presentar, entre ells em pareix que estava Calvià i l'ajuntament de Sant Antoni de Portmany, perquè, d'alguna manera, el Govern balear fes la tramitació davant el Govern central i que es poguessin accedir a aquestes peticions. La meua pregunta concreta al representant del Govern és: En

quina situació estan aquestos projectes i si ja estan en situació de poder-se signar els convenis corresponents per poder realitzar les obres. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Palau. Té la paraula la consellera Sra. Cirer.

LA SRA. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (Catalina Cirer i Adrover):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En el seu moment l'Administració autonòmica va remetre al Ministeri de Comerç i Turisme tot el conjunt de projectes de regeneració turística que varen ser enviats pels municipis a la Conselleria de Turisme. Com vostè molt bé ha dit, no varen ser tots els municipis, sinó que només uns quants, no en va ser la totalitat que va remetre aquests projectes a la Conselleria de Turisme.

S'ha de recordar que la intenció era que aquests projectes poguessin ser subvencionats amb càrrec als fons comunitaris que en matèria de medi ambient gestiona, tramita i adjudica el Ministeri d'Obres Públiques, Transport i Medi Ambient. En aquest moment, actualment, que és realment quan interessa, la Conselleria de Turisme efectua, o ho intenta, en el seu cas, fer un seguiment puntual de la situació d'aquests projectes, però fins al dia d'avui no s'ha rebut cap comunicació oficial que indiqui la seva acceptació o no per part del ministeri corresponent. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cirer. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Palau? No.

1.3) Pregunta RGE núm. 427/95, de l'Hble. Sr. Diputat Josep M. Martínez i Polentinos, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a reforestació dels terrenys agrícoles a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta, que és la 427, del diputat Josep M. Martínez i Polentinos, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a reforestació dels terrenys agrícoles a les Illes Balears. Té la paraula el Sr. Martínez i Polentinos.

EL SR. MARTÍNEZ I POLENTINOS:

Gràcies, Sr. President. En la filosofia que ha impulsat la reforma de la política agrària comunitaria subyace la idea de ir sustituyendo paulatinamente las explotaciones agrarias no rentables por nuevos tipos de explotación, como podría ser la reforestación y el desarrollo de actividades forestales. Sobre este tema, quería pre-

guntar-le, Sr. Conseller, qué resultados se han obtenido hasta ahora en el programa de reforestación de terrenos agrícolas en las Islas. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez. Té la paraula el conseller Sr. Morey.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. Durant el passat any es van rebre en la conselleria 188 sol·licituds per a reforestació de terres agràries, de les quals hem acceptades 72, que han complit els requisits necessaris, segons la normativa vigent. Això representarà una inversió de 182 milions de pessetes i seran reforestades prop de 500 hectàrees de Mallorca i de Menorca. Malauradament, a l'illa d'Eivissa tan sols s'ha demanat una sol·licitud, que ha estat desestimada perquè no complia amb els requisits que exigeix la comunitat europea. Des de dia 16 de gener està obert el termini d'admissió de sol·licituds per a l'any 95. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Martínez? Té la paraula.

EL SR. MARTÍNEZ I POLENTINOS:

Gràcies, Sr. President. Gracias, Sr. Conseller, le agradezco su respuesta y le solicito también que en la continuación de estos programas de reforestación también se pueda incidir en la alternativa que supone el cambio de explotación, (...) cuidado del medio y ampliación de masa forestal, que también puede incidir poderosamente en la captación de un turismo cada vez más concienciado en la conservación de la naturaleza y en la problemática medioambiental. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez.

I.4) Pregunta RGE núm. 637/95, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a col·laboració amb altres comunitats autònomes de llengua catalana.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quarta pregunta, que és la 637 del diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a col·laboració amb altres comunitats autònomes de llengua catalana.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Senyor Conseller, sabem de la preocupació que té per la difusió de la nostra llengua, i per tal de no quedar massa aïllats, ens agradaria saber quina ha estat la col·laboració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears amb les altres comunitats autònomes en matèria de llengua catalana. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Tur. Té la paraula el conseller Sr. Rotger.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Marí, efectivament, tenim relacions freqüents, normalitzades, amb Catalunya, amb València i amb el principat d'Andorra, però a més d'aquests relacions normals en aquest tema, tenim relacions internacionals, perquè la projecció de la nostra llengua no ha de ser just d'ús localista ni tan sols de països de parla catalana, sinó que, a més, l'hem de projectar internacionalment. Participam activament en l'Expolangue de a París, en l'Expolingua de Madrid, també en l'Exponlingua de Berlin i en el London Lingua Show, on també fem una participació activa, entre altres coses.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Marí? Té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, a més d'afegir-hi el francès i l'anglès, com vostè acaba de dir, tal vegada seria bo que anéssim, des d'aquesta comunitat, a programar algun encontre a un poble tan entranyable com és l'Alguer. d'aquesta manera, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears tendria algun protagonisme més en la difusió i conservació de la nostra llengua i al mateix temps tal vegada els consellers de cultura podríem conèixer aquesta illa. Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Conseller? No.

I.5) Pregunta RGE núm. 647/95, de l'Hble. Sr. Diputat Lluís Coll i Al·lès, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a gestió informatitzada dels centres escolars de les Illes.

EL SR. PRESIDENT:

Passam ala cinquena pregunta, que és la 647, del diputat Sr. Lluís Coll i Al·lès, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a gestió informatitzada dels centres escolars de les Illes. Té la paraula el Sr. Coll.

EL SR. COLL I AL·LÈS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, sabem que la seva conselleria, a pesar de no tenir les transferències, fa actuacions en els centres escolars. Per açò, ens agradaria saber quina ha estat l'actuació de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports per tal de promoure la gestió informatitzada dels centres escolars de les Illes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Coll. Té la paraula el conseller Sr. Rotger.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Coll, efectivament, crec que és una qüestió molt important, perquè des de fa sis anys hem posat en funcionament, des de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, un programa informatitzat i normalitzat d'organització i gestió administrativa, educativa i econòmica. Aquest programa, pràcticament, a través de disquet, s'ha distribuït a tots els centres escolars de primària, de secundària obligatòria i ara fem feina en batxillers i mòduls professionals, però és que, a més, l'hem posat en marxa, a més de en tots els centres primaris -sense competències, efectivament-, en el Conservatori de música, en l'Escola d'arts i oficis i crec que també en l'Escola d'idiomes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Coll? No.

1.6) Pregunta RGE núm. 742/95, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Manel Mascaró i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a participació del Govern de la Comunitat a l'empresa Yanko Japan.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la sisena pregunta, que és la 742, del diputat Sr. Joan Manel Mascaró i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a participació del Govern de la Comunitat a l'empresa Yanko Japan. Té la paraula el diputat Sr. Mascaró.

EL SR. MASCARÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Comerç i Indústria, la setmana passada es va publicar en la premsa que l'empresa Yanko havia invertit, en el Japó, en una empresa,

de la qual suposam que és comercialitzadora, que es diu Yanko Japan. També s'hi parlava d'un volum de vendes de Yanko, a dins l'any 95, per valor d'uns 400 milions. Per altra banda, sabem de l'existència d'una empresa mixta a Foment Industrial que es diu Nova Generació d'Exportació Balear, que es va crear per comercialitzar precisament Yanko. Voldriem saber si el Govern participa directament o indirectament, mitjançant l'empresa pública Foment Industrial o alguna altra societat participada, en l'empresa Yanko Japan. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mascaró. Té la paraula el Sr. Conseller Triay i Humbert.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Gràcies, Sr. President. Sr. Mascaró, Yanko Japan va néixer amb un capital social totalment desemborsat de 10 milions de yens (...) va ser desemborsat totalment per Nova Generació d'Exportació Balear. Per tant, si Nova Generació d'Exportació Balear estava en el seu moment inicialment participada en el 49% per Foment Industrial i en el 51% per la iniciativa privada, efectivament, està involucrat Foment Industrial en aquesta societat Yanko Japan.

També li avançaré que en aquest moment hi ha en procés una ampliació de capital de Yanko Japan fins arribar a 50 milions de yens, en la qual es donarà participació a les persones que fan feina en la societat i que probablement hi haurà un 80% que serà de Nova Generació i un 20% dels treballadors que hi fan feina. Aquest procés encara no està escripturat, però ja dic que en els propers mesos aquesta serà un poc la filosofia de Foment Industrial, reduir la participació del Govern i, en canvi, donar més participació a la iniciativa privada.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay i Humbert. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Mascaró? Té la paraula.

EL SR. MASCARÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Pel que ens ha dit, sembla que açò és una altra empresa paral·lela, no sé si per camuflar... o per sortir del control d'aquest parlament, perquè, certament, ja tenim altres experiències amb Tracalsa i Tracalsa França, de les quals tenim certes dificultats per seguir el control. No entenem per què aquestes empreses han de tenir aquesta duplicitat d'empresa espanyola i empresa estrangera, no sé si és per dificultar-ne el seguiment.

Per altra banda, de les declaracions sobre les vendes que s'havien fetes en el Japó com una gran victòria o

una gran acció, haurem d'esperar realment els resultats que tenguí Nova Generació d'Exportació Balear, a veure quins són els resultats econòmics, perquè sembla que podrien ser unes exportacions encobertes o finançades; evidentment, no posam en dubte que Yanko treurà el seu profit d'aquestes exportacions, el que posam en dubte és que açò no sigui a costa de l'empresa pública Nova Generació d'Exportació Balear; intuïm..., i esperam els resultats dels comptables, per veure, abans de cantar victòria, aquestes operacions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mascaró. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Triay? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, vostè no s'adona de la pel·lícula, pel que sembla. Li he dit que l'empresa Yanko Japan era una empresa que va néixer amb 10 milions de yens, totalment participada per Nova Generació d'Exportació, totalment participada, per tant, al cent per cent. No hi ha res encobert en absolut, sinó únicament que per treballar i comercialitzar millor en el Japó, en els Estats Units, França, etc. Es crea una empresa en el lloc on s'ha de comercialitzar. Per tant, d'encobriment, res en absolut.

I li diré que les expectatives de vendes, efectivament, són les que pensam fer, i que, en qualsevol cas, el negoci serà per a tothom, per a l'empresa pública, per a la iniciativa privada i per als treballadors que treballen en aquest moment per dur aquesta exportació al Japó, a Estats Units, a França, etc.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.7) Pregunta RGE núm. 805/95, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a mecanismes de control per tal de garantir els recursos econòmics destinats al Pla de prestacions socials bàsiques.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Passam a la setena pregunta, que és la 805 de la diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a mecanismes de control per tal de garantir els recursos econòmics destinats al Pla de prestacions socials bàsiques. Té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Aclarit ahir, per part del conseller de sanitat, el fet que el 1994 s'havien complert, incloent-hi les bases geriàtriques, els recursos que anaven destinats al Pla de prestacions socials bàsiques: així i tot, voldríem insistir-

hi i demanar-li, per comprovar el compliment l'any 93 del mateix pla, els mecanismes de control de què disposa el Govern per tal de garantir que d'aquests recursos finalistes respecte d'unes prestacions socials bàsiques es compleixi la seva finalitat i arribin, per tant, als ajuntaments. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Té la paraula el conseller de Sanitat Sr. Cabrer.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Barceló, es va signar l'any 1988 un conveni entre el Ministeri de Treball i Seguretat Social i la Conselleria de Sanitat del Govern balear -que és aquest que hi ha aquí-, en el qual es preveuen diverses situacions de control, emperò, entre d'altres, es concreten els mecanismes a través d'una comissió de seguiment per fixar quins han de ser aquests mecanismes de control. Després que aquesta comissió de seguiment donàs resultat..., són els següents: Primer, una fitxa -bastant extensa, la hi mostr una mica- de presentació anual dels projectes; després, una altra fitxa -és aquesta d'aquí-, on s'ha d'avaluar anualment i en la qual s'elabora la memòria financera de l'any corresponent; després, les memòries d'acció socials dels distints consells insulars, i encara no acabam aquí, un altre dels mecanismes són les comissions tècniques de seguiment. Són fitxes fonamentalment, com veurà vostè, de seguiment econòmic, és a dir, serien de memòries econòmiques.

Per una altra part, i per fer les coses encara molt millor, si és possible, mitjançant els consells insulars, hem dissenyat un sistema informatiu i estadístic bàsic en matèria de serveis socials a les Illes Balears. Això permetrà dur un control informatitzat d'ajuntament per ajuntament i de partida per partida, de despesa per despesa. El que passa és que això encara s'ha de posar en marxa i estam en aquest moment en fase de signatura de conveni, encara no s'ha posat en marxa, però sí que seguim els quatre mecanismes que va establir la comissió de seguiment del conveni que vàrem signar amb el Ministeri d'Assumptes Socials. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cabrer. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sra. Barceló? Té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Per tant, aplicant aquests mecanismes de què disposa i que estan previstos per part de la Conselleria de Sanitat, ens agradaria insistir en saber si es constata, respecte del programa de 1993 en

el Consell Insular de Menorca, que el conveni signat entre els consells insulars i els ajuntaments de Menorca..., que només s'hi van invertir dels 33 milions que hi havia del Pla de prestacions socials bàsiques, 9.900.000 pessetes. Si els mecanismes aquests van funcionar, se suposa que es constata i es corregí el fet aquest del pressupost del Pla de prestacions socials bàsiques de 1993, que és el fet de 33 milions de què es disposava, en resposta del conseller de Sanitat, el conveni només en gastà 9.900.000. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Cabrer? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Sr. President, jo crec que m'ha fet una altra pregunta, es a dir, ahir vostè em va fer una pregunta, no em la va especificar i la hi vaig contestar amb el pressupost de 1994, i ara avui aprofita una pregunta en la qual no especifica absolutament cap data, sinó simplement els criteris generals que utilitzam i em pregunta per l'any 1993; jo crec que això no té res a veure, i ni tan sols la hi puc contestar perquè no la due preparada, ni molt manco. Li vaig contestar sobre el 94 perquè en cap manera, a més, ens especificava l'any.

Sra. Barceló, amb dues preguntes, veig que no ha aclarit la resposta i jo li he donat resposta complida a les dues preguntes que ha fet.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.8) Pregunta RGE núm. 828/95, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Manel Mascaró i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a cost de les obres al port i dic exterior de Ciutadella.

EL SR. PRESIDENT:

La vuitena pregunta és la 828, del diputat Sr. Joan Manel Mascaró i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a cost de les obres al port i dic exterior de Ciutadella. Té la paraula el Sr. Mascaró.

EL SR. MASCARÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Obres Públiques, l'Ajuntament de Ciutadella i el Govern balear van signar un conveni de col·laboració que havia de servir per fer les bases que havien de regir el concurs per a l'adjudicació urbanística i construcció del port esportiu de Cala'n Busquets i dic exterior del port de Ciutadella. Aquestes bases van ser aprovades i publicades en el *Bulletí Oficial* el passat 9 de febrer i en les quals es fixa l'aportació màxima del Govern en 600 milions. La nostra pregunta és: Quin és el cost de les obres a

realitzar en el port i dic exterior, segons els estudis de què disposa el Govern? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mascaró. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, l'import de les obres, excloent-ne el cost del material, perquè consideram que aquest material es posarà via excavació, del port esportiu és de prop de 1.291 milions de pessetes, 1.291 milions de pessetes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Mascaró? Té la paraula.

EL SR. MASCARÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Bé, a aquests 1.291 milions de pessetes, creu el Govern que amb els 600 que hi aportarà queda garantit que es pugui acabar aquest dic exterior i si en aquest cost que ha donat s'inclou el fet de fer molls adossats a aquest braç, com en certa manera s'hi va comprometre el Govern? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mascaró. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat, pensam que amb aquesta xifra donam cobertura a bastament a la xifra pressupostària precisa a efectes d'aqueixa obra. Consideram que els beneficis del PAU i el benefici del port esportiu han d'equilibrar la xifra d'inversió, i per altra banda, hem de dir que confiam que l'adjudicació de l'obra es faci amb garantia de solvència suficient. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.9) Pregunta RGE núm. 807/95, de l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a directrius del Pla hidrològic de Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta, que és la 807, del diputat Sr. Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a directrius del Pla hidrològic de Balears. Té la paraula el Sr. Vidal i Juan

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Reus, a pesar que avui plou un poc, ens continua preocupant allò de l'aigua, i la pregunta d'avui sobre aquest tema està referida a les directrius o presumptes directrius del Pla hidrològic de Balears. La nostra pregunta és: És cert que en l'estudi previ al projecte de directrius per a l'elaboració del Pla hidrològic de Balears es preveuen mobilitzar reserves d'aigües subterrànies existents a la zona de Sant Miquel i Santa Lletrudis, a Eivissa, per proveir nuclis urbans de diferents llocs de l'illa? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat, perdoni, en els estudis inicials elaborats no hi ha cap menció a aquest fet, és a dir, hi ha un desconeixement per complet de les directrius en aqueixa qüestió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Vidal? Té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, em tranquil·litza molt el que vostè em diu perquè precisament les meves informacions eren que s'assenyalava aquesta zona com una possible utilització per mobilitzar aquests recursos i llavors, d'allà on fossin utilitzats, tornar aigües residuals, depurades, naturalment, per al cultiu dels camps que fossin afectats per aquesta mobilització dels pocs recursos que ens queden a Eivissa. Ens preocupava sobretot perquè, com que és l'única conca on queda una mica d'aigua a Eivissa, de reserves, s'entén, naturals d'aigua, hauria produït una salinització a tota aquesta zona. M'alegra molt aquesta contestació seva. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Reus? No.

I.10) Pregunta RGE núm. 653/95, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Mesquida i Galmés, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a contaminació en fruits secs i cereals.

EL SR. PRESIDENT:

Passam ala desena i darrera pregunta, que les la 653, del diputat Sr. Andreu Mesquida i Galmés, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a contaminació en fruits secs i cereals. Té la paraula el Sr. Mesquida.

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. conseller, li voldríem demanar a veure quines activitats ha desenvolupat la Conselleria de Sanitat durant l'any 1994 en relació amb la problemàtica que presenta la possible contaminació dels fruits secs i dels cereals amb aflatoxines.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. Té la paraula el conseller Sr. Cabrer.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Moltes gràcies. Sr. President. Senyores i senyors diputats. Encara que paregui una pregunta molt tècnica i molt pròpia del diputat que l'ha formulada, es tracta d'uns fongs, que són l'*aspergillus flaxus* i l'*aspergillus parasiticus*, que poden provocar en els fruits secs i sobretot en alguns cereals el creixement d'una aflatoxina que s'ha demostrat cancerígena. Davant d'aquesta situació, es va realitzar una recollida de mostres, en les quals es va trobar que cinc d'aquests fruits secs superaven els cinc micrograms per quilo, que són els que la legislació permet com a màxim perquè se'n pugui dir que es pot comportar com a cancerigen. Aquests cinc pertanyien a una partida de 10.000 quilos de figues seques que venien de Turquia, aquestes varen ser depositades i immobilitzades en un magatzem de Palma. Evidentment continua aquesta immobilització cautelar de moment i es procedirà a la destrucció de tota la mercaderia en presència dels inspectors farmacèutics.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cabrer. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Mesquida? No.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 349/95, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a incorporació de la CAIB a l'Institut Interregional del Consum.

EL SR. PRESIDENT:

Passam ara al segon punt, que correspon a proposicions no de llei.

Prec silenci als diputats, per favor.

Començarem, en primer lloc per la proposició presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a incorporació de la CAIB a l'Institut Interregional del Consum. Té la paraula, pel grup proponent, el diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. No els robarem molt de temps amb aquesta proposició, i no perquè li vulguem llevar importància, sinó perquè el tema és molt senzill. Coneixeran de l'existència de l'Institut Europeu Interregional del Consum, és una associació sense finalitats lucratives que es va constituir a Barcelona dia 12 de desembre de 1988, té la seu a Lille (França) i utilitza la seu del Centre Regional de Consum. Aquesta associació té per objecte emprendre treballs de recerca, d'estudi, enquestes, per tal de facilitar informacions als consumidors europeus, a la vegada, incrementar l'intercanvi de coneixements i ajudar, amb l'eficàcia de mitjans utilitzats, especialment participant en l'elaboració del Pla interregional europeu. L'Institut Europeu Interregional del Consum ha de donar, per estatuts, el seu suport a tota iniciativa local transfronterera i, si és necessari, facilitarà la coordinació amb la comissió de les comunitats europees.

Tenim aquí una còpia dels seus estatuts, dels quals destacaríem que les activitats d'aquesta associació s'exerceixen mitjançant tres òrgans: El Congrés o Assemblea general, el Consell d'Administració i l'Oficina. Cada un d'ells té unes funcions molt delimitades, com deia, en els estatuts. A la vegada, el Consell d'Administració o l'Oficina poden crear comissions de treball d'una durada permanent o limitada per a qüestions concretes. L'Institut compta amb un centre de documentació general a disposició dels seus associats.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Un moment, Sr. Sampol, per favor. Prec silenci, per favor, senyors diputats.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Es finança per cotitzacions, subvencions i donacions. Els membres de l'Institut hi aporten una quota anual proporcional al nombre d'habitants de la zona geogràfica que representa. A la vegada, l'Institut pot tenir relacions amb altres països no europeus i contribuir al desenvolupament del moviment de consumidors. Els estatuts de l'Institut Europeu Interregional del Consum permeten la incorporació de nous

membres, entre ells, els departaments o direccions generals de consum dependents de les comunitats autònomes; ja en formen part distintes regions europees, concretament de l'Estat espanyol en formen part Galícia, Astúries, País basc, Catalunya i el País valencià; per exemple, d'altres estats membres, de França hi ha la regió del Languedoc-Rosselló, la regió (...)alpes; d'Itàlia, Toscana i el Lacio, així com d'altres d'Alemanya i d'Anglaterra.

Nosaltres entenem que pels avantatges que pot reportar als consumidors de les Illes Balears i a les associacions de consumidors, pels avantatges que pot suposar que les Illes Balears estiguin representades en organismes europeus de cooperació interregional, per aquest motiu, hem presentat aquesta proposició no de llei que simplement insta el Govern de la Comunitat Autònoma perquè, mitjançant la Direcció General de Consum, adscrita a la Conselleria de Sanitat, iniciï els tràmits pertinents perquè se sol·liciti l'admissió i incorporació com a membre de ple dret a l'Institut Europeu Interregional de Consum. Entenem que amb aquest objectiu s'augmenta la presència de les Illes Balears a Europa, a tots els nivells, no només mitjançant la representació directa o el que podria ser un altre nivell, obrint una oficina a Brussel·les, sinó que es tracta d'utilitzar tots els fòrums, totes les associacions obertes a la participació de les regions, com és el cas de l'Institut Europeu Interregional del Consum. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol.

Altres grups que hi vulguin intervenir?

Pel Grup MIXT, té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Sampol, el vot del Grup Mixt serà favorable a aquesta proposició no de llei perquè, amb les explicacions que vostè ha donat i amb la documentació que han presentat, creim que de totes totes fa necessari i, a més, és important, que es formi part d'aquest organisme, de l'IEIC. És evident que poder participar en tots aquests organismes de caràcter europeu que aporten solucions a les problemàtiques que, des del punt de vista europeu, es van plantejant als diferents membres de la comunitat, i en aquest cas, a les regions, i en aquest cas nostre, a les comunitats autònomes, conformen Europa és molt important, tot i tenir en compte, com hem dit altres vegades, que hi ha molts de temes encara a nivell europeu que estan molt endarrerits, però en aquest cas creim que pot ser molt positiva aquesta participació. Per tant, es fa necessari que el Govern d'aquesta comunitat tenguí cura d'aquesta proposta que avui es presenta aquí, d'aquesta proposició que avui es presenta aquí, en el Parla-

ment, i que es participi en aquest organisme. En definitiva, com he dit al principi, el vot serà favorable. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Per part del Grup SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Sampol, li manifestam que el nostre grup votarà favorablement aquesta iniciativa, si bé volíem matisar-la en una sèrie d'aspectes que creim prou importants a l'hora de plantejar-nos la incorporació a l'Institut Europeu Interregional del Consum.

En primer lloc, aquest institut pretén ser un lloc de trobada i de canvi d'informacions. d'intercanvi d'informacions sobre una problemàtica tan viva a la nostra comunitat com és el consum, gairebé una qüestió d'estat, en diríem, perquè en la nostra comunitat, que viu de prestar serveis a ciutadans europeus, els temes de consum adquireixen una rellevància i un primer lloc en qualsevol decisió. Evidentment, construir Europa és construir-la entre tots des de tots els diferents rols o funcions que hem d'exercir. Per tant, per a nosaltres, participar en els temes de consum és prou important.

Volíem remarcar, precisament per això, que repassariem què ha fet aquest institut. Durant els sis anys, aquest institut s'ha dedicat a fer estudis, i és molt significatiu veure els estudis que ha fet, n'ha fet tres sobre els preus dels vehicles i d'automòbils, n'ha fet dos sobre els serveis bancaris i de crèdit, n'ha fet un altre sobre el crèdit hipotecari, n'ha fet, sobretot, tres o quatre, perquè n'hi ha un sobre treball, sobre les motivacions de compres transfrontereres, cosa que ens afecta molt directament, a nosaltres, i sobretot en un cas concret que ha fet, el tema de les relacions entre Catalunya i el Languedoc-Rosselló, n'ha fet sobre productes químics, i un dels aspectes més importants que ha tocat aquest institut ha estat el dels problemes dels consumidors com a drets i regles en els litigis, és a dir, tota la problemàtica de cara a la defensa del consumidor és un dels temes precisament en què més ha treballat aquest institut, i de les campanyes que ha fet, nou campanyes concretament, una ha estat sobre els viatges *forfaits*.

Per tant, és un institut prou interessant perquè no només hi participem, sinó que també hi aportem una necessitat tan vital com és el turisme en els temes de consum i les relacions europees. Si no volem caure dins un mercat obert i lliure i un mercat únic europeu, els consumidors, que són qui realment ens visiten aquí, siguin més espectadors de la situació i no els acompanyants econòmics d'aquesta construcció d'un mercat únic. Per això mateix, entenem que és prou important ser-hi i, per això, volíem fer dues matisacions, una és que quan vostès proposen que s'hi adhereixi la conselleria del Govern de la Comunitat Autònoma, hi ha un article que és per a organitzacions tècniques, això fa que els qui han prestat les adhesions o bé són instituts de consum, associa-

cions de consumidors o direccions generals enteses com organismes tècnics, i perquè, a més, el propi institut té diferents col·legis, i el col·legi de ple dret és d'aquestes organitzacions tècniques precisament, que són les que tenen vot deliberant, per tant, voten, i en canvi, les organitzacions públiques, que són organitzacions públiques regionals, on pertanyen organitzacions tècniques dins aquest institut, sols hi tenen veu consultiva, i un tercer col·legi, que són organismes científics, d'estudi i d'investigació. Si bé hi ha un altre element que volíem matisar i del qual ens hem assabentat, que en aquest moment aquest institut està en revisió, i un dels elements de revisió és canviar els seus estatuts i desfer aquesta estranya composició de col·legis per tal d'anar a un sol col·legi i a un sol tipus d'adhesió. Entenem que si en aquest moment s'aprova en aquest parlament i el Govern tira això endavant, hauria de tenir en compte aquesta situació concreta, que és que està en modificació d'estatuts, substancialment important a l'hora de l'adhesió. Per tant, creim que no s'hi pot fer l'adhesió en aquest moment, en tant que no s'hagin aprovats els nous estatuts, i en base als nous estatuts -insistesc- hi haurà una composició i ser participant de ple dret tindrà també unes altres connotacions que no són les actuals. Això sí, deim que és positiu que es comenci a treballar per a la incorporació a aquest institut, participar-hi i no només per estar a un institut més, sinó a un institut que tal volta podria servir con una de les plataformes importants per defensar això que tant hem vengut defensant, que és la idea del paquet turístic, la idea de controlar aquest paquet i que el consumidor sàpiga què productes paga, que no només li diguin tantes lliures, tants de marcs, a Alemanya o a França, i no destriar, a dins aquest paquet, què paga per l'estança, què paga per dormir, què paga pel menjar. Ens interessa que el consumidor, de cara a defensar els seus drets i que siguin ben defensats a les nostres illes, com a fet turístic i receptors d'aquest consumidor europeu, és molt important, entenem, per tots aquests motius, participar-hi. Per això, donarem suport a la seva iniciativa.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Obrador. Per part del Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr. Mesquida.

EL SR. MESQUIDA I Galmès:

Sr. President. Senyores i senyors diputats. Aquesta proposició no de llei es va registrar dia 31 de gener del 95, però la Conselleria de Sanitat, en novembre del 94, ja havia iniciat tots els tràmits necessaris per a l'adhesió. Jo no sé si vostè té "enteniment de Francina, que tot quant sap, endevina", Sr. Sampol, això és així, com li ho dic, i això que ha dit el Sr. Obrador de la modificació del estatuts, també està previst, o sigui, que la Conselleria de Sanitat, a través de la Direcció General de Consum, ho tenia totalment previst.

Sr. Sampol, en novembre de l'any 94, la Conselleria de Sanitat, a través de la Direcció General de Consum, va posar en marxa l'adhesió, la incorporació, de la Comunitat de les Illes Balears a l'Institut Europeu Interregional de Consum. A través de la Direcció General de Consum, es varen fer una sèrie de viatges al País Basc per estructurar totes aquestes coses, perquè creim que, i més després del que ha explicat el Sr. Obrador, és molt interessant l'adhesió de la nostra comunitat al Consell Interregional de Consum Europeu per a la defensa dels nostres consumidors, sobretot per a la defensa dels nostres consumidors. Es varen organitzar una sèrie de viatges al País Basc i a Navarra per a l'organització de l'adhesió.

Posteriorment es modifiquen, com molt bé ha dit el Sr. Obrador, els estatuts de l'Institut Europeu Interregional de Consum. Precisament es modifiquen aquests estatuts de forma que la incorporació d'altres comunitats autònomes o d'altres entitats es pugui fer per ventura més fàcilment, perquè en la modificació d'aquests estatuts es fa referència als requisits que es necessiten per a la incorporació dels nous socis, o sigui, que la reforma que es fa en els estatuts és per a la modificació dels requisits que són necessaris per a la incorporació de socis nous. En aquesta reforma dels estatuts, hi participa l'Institut Català de Consum, que ja n'era membre, ja n'era soci, de l'Institut Europeu Interregional de Consum. L'Institut Català de Consum participa en la reforma d'aquests estatuts, i des d'aquest moment, una vegada feta la reforma dels estatuts, que es calcula que sobre dia 30 de maig estaran aprovats, llavors serà necessari que un dels membres que formen part actualment del Consell Interregional Europeu de Consum avali un altre membre o un altre soci perquè pugui entrar a formar part de l'Institut. Aquest és el nostre cas. Estam totalment d'acord amb l'Institut Català de Consum perquè, una vegada aprovats els requisits necessaris dels estatuts per a la incorporació de nous socis, avali la Direcció General de Consum de la nostra comunitat autònoma perquè pugui adherir-s'hi amb ple dret com a soci, al l'Institut Europeu Interregional de Consum. En aquest moment, Sr. Sampol ja es procedeix a formalitzar la documentació precisa que s'ha d'acompanyar a la sol·licitud d'adhesió. Per tant, hi comptam amb l'aval de l'Institut Català de Consum, i més, en tenir la necessitat d'un patrocini, ell farà valer aquest patrocini seu per a la incorporació de la nostra comunitat a l'Institut Interregional de Consum.

Per tant, Sr. Sampol, estigui tranquil, aquesta proposició no de llei és oportuna per allò de *lo que abunda no daña*, però que la cosa està en marxa i que una vegada estiguin aprovats els nous estatuts, que es creu que estaran aprovats, com he dit abans, cap a dia 30 de març, tota la paperassa necessària que s'ha de presentar a Europa per a això estarà preparada i amb l'aval de l'Institut Català de Consum la nostra comunitat autònoma s'hi incorporarà, a l'Institut Interregional Europeu.

Per tant, nosaltres, com no podia ser menys, li donarem suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida.

Torn de rèplica per part del Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Evidentment, no hi ha motius de rèplica en tant que tots els grups parlamentaris han manifestat l'opinió a la tramitació d'aquesta proposició no de llei, com a mínim a iniciar les gestions.

Sr. Conseller, estigui tranquil que no tenim cap espia en la Conselleria de Sanitat, simplement hi haurem coincidit, tal vegada haurem presentat aquesta proposició quan ja vostès havien iniciades les gestions. En tot cas, no crec que sigui dolent que el conseller tenguí el suport parlamentari, que tenguí l'aval del Parlament, per concretar aquesta iniciació de la tramitació, que és tot quant els demanàvem en aquesta proposició no de llei.

Efectivament, aquí en tenc una còpia dels estatuts. No hem fet esment d'aquesta estructura, un poc complicada, perquè sabíem que s'estava revisant, però, en tot cas, creim que es tracta de tenir la documentació presentada, la sol·licitud presentada, i que, tot d'una que sigui possible, es concreti l'adhesió de les Illes Balears, en teoria, nosaltres entenem que havia de ser per la Direcció General de Consum, a aquest institut.

De totes maneres, gràcies pel seu suport i enhorabona. Moltes de gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol.

Intervencions en contrarèplica? No hi ha intervencions en contrarèplica.

Passarem, idò, a la votació.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Queda aprovada per unanimitat la Proposició no de llei 349.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 350/95, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a creació d'una "borsa d'allotjament jove".

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la Proposició no de llei 350, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a creació d'una

"borsa d'allotjament jove". Té la paraula, pel grup proponent, el diputat Sr. Gomila i Barber.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El col·lectiu dels joves és possiblement el que es troba amb més dificultats a l'hora de llogar un habitatge, a l'hora de comprar un habitatge, a l'hora d'entrar en el mercat de l'habitatge. Les rendes que tenen no són altes i, per tant, moltes vegades els és difícil accedir a un habitatge en condicions i sobretot tenir la confiança del llogater, moltes vegades per la solvència que tenen els joves i fins i tot perquè creuen que el fet de ser jove pot ser sinònim de causar desperfectes en l'immoble.

Vista aquesta situació, la Comunitat Autònoma de Madrid ja fa cinc anys va iniciar una experiència per aturar totes aquestes situacions que es donen entre els joves i els llogaters i per tal de poder resoldre com a mínim, d'alguna manera, el problema de l'habitatge, i des del 90 s'ha aconseguit en molts de casos donar habitatge als joves a través d'aquesta borsa d'allotjament, on els joves poden optar a lloguers entre 20.000 i 100.000 pessetes; l'únic que han de fer és inscriure's en aquesta borsa i l'Administració els tramita un pis el lloguer del qual està sobre el 20% per sota del del mercat. La Comunitat (...) del pis, informa el propietari que cobrarà a través d'una renda mitjançant una pòlissa de garantia i que els desperfectes de l'habitatge estaran coberts mitjançant una assegurança de multirisc, evidentment a càrrec de la Comunitat Autònoma; amb aquestes garanties, als propietaris i als llogaters, a més, se'ls ofereix un servei jurídic d'assessorament per al tema de l'habitatge i assessorament també per a qualsevol problema que hi pugui haver entre les joves i l'arrendatari durant el període que vigeix el contracte d'arrendament; evidentment, es garanteix en el contracte que l'habitatge estarà en perfectes condicions d'habitabilitat i l'únic requisit és tenir entre 18 i 30 anys i no tenir un sou superior a dues vegades el salari mínim interprofessional, o si no, tenir un avalador amb una propietat immobiliària; evidentment, s'ha d'especificar quin tipus d'habitatge és el que es vol aconseguir i la feina d'aquesta borsa és ajuntar el tipus d'habitatge que se sol·licita amb l'oferta que hi pugui haver.

Quan ja hi ha mil pisos llogat a través d'aquest sistema, s'ha de dir que la comunitat de Madrid no havia tingut cap problema d'impagat ni s'havia hagut de recórrer en cap moment a la pòlissa d'assegurança per fer front als desperfectes que poguessin haver fet els joves en aquests habitatges.

Amb aquesta iniciativa, s'havien aconseguit els dos objectius que es proposaven: Per una banda, apropar les rendes als pressupostos que normalment poden tenir els joves d'aquestes edats i, per l'altra, llimar la desconfiança que hi pugui haver per part dels llogaters cap als joves.

Nosaltres, des del Grup Parlamentari PSM i EEM, creim que és una iniciativa positiva i que perfectament és expor-

table a la nostra comunitat autònoma. Per açò, no dubtam que obtindrà el suport d'aquesta cambra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila.

Altres grups que hi vulguin intervenir?

Pel Grup MIXT, Sr. Vidal i Juan, té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. Ens pareix molt interessant aquesta proposició no de llei que presenta avui el Grup PSM i EEM perquè toca un tema de molta actualitat i al mateix temps que afecta un sector com és la joventut, que moltes vegades -i ho he dit en repetides ocasions- ha passat de la política perquè els polítics han passat de la joventut. Això fa que una proposició no de llei com aquesta que duu avui el grup esmentat sigui, a més de molt assenyada, digna de tenir el suport de tothom que conegui aquesta temàtica i sobretot la problemàtica en què viuen aquests joves, els quals tal vegada han creat una família i no poden accedir a un dret fonamental, que és disposar d'un habitatge digne.

Com ha dit molt bé el portaveu del Grup PSM i EEM, aquest problema va ser abordat ja l'any 1990 per la Comunitat de Madrid amb una proposta de solució que ens pareix la més adient per a aquesta problemàtica, que és la creació d'una "borsa d'allotjament jove", perquè moltes vegades no troben, els joves, a causa de circumstàncies de feina o per la seva joventut precisament motiven certa desconfiança per part de qui els podria proporcionar en arrendament aquest habitatge, i la intervenció d'una institució oficial, com va ser en aquest cas la Direcció general de Joventut de la Comunitat Autònoma de Madrid, fa que es llevin aquests prejudicis i pugui ser satisfeta la necessitat esmentada.

Hi podria haver altres alternatives per aconseguir solucionar aquest problema, això no vol dir que aquesta en sigui l'única, però sí que és interessant que la institució que sigui competent en aquesta matèria assumeixi aquest risc que sempre pot entranyar cedir en arrendament un habitatge i contractar una pòlissa de garanties i una assegurança multirisc. Per tant, aquest sistema, a part que, com diuen molt bé els proposants d'aquesta -valgui la redundància- proposició no de llei, a més d'abaratir el preu dels habitatges, dona garanties al propietari i al llogater de tenir un habitatge en bones condicions d'habitabilitat.

Per tant, ens pareix molt adient la proposta que fan en aquest parlament perquè s'isnti el Govern de la Comunitat Autònoma a crear en el termini de tres mesos..., és el termini que hi posen, no sé si això pot ser així

perquè tal vegada pot ser difícil en tres mesos aconseguir tot el que es demana en aquesta proposició no de llei, però demanen en la proposició que en el termini de tres mesos la "borsa d'allotjament jove" sigui una realitat a la nostra comunitat autònoma. Jo repetesc que potser no sigui aquesta l'única solució, però ja només per despertar aquesta inquietud, que segurament també la deu tenir el Govern, però per venir aquí, a la cambra, amb aquesta proposta, aquest diputat que els parla hi donarà suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup SOCIALISTA, Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. L'habitatge és, sens cap dubte ni un, un dels objectius bàsics per aconseguir qualsevol tipus de política d'igualtat d'oportunitat juntament amb política en matèria laboral, educació, sanitat, etc. Prova d'això, l'article 47 de la Constitució Espanyola diu clarament que tots els espanyols tenen dret a un habitatge digne i adequat, i a més afegeix que els poders públics promouran les condicions necessàries i establiran les normes pertinents per tal de fer efectiu aquest dret. Avui parlo d'un col·lectiu, el col·lectiu jove, del qual tots sabem que normalment té moltes dificultats per entrar en el món laboral, per accedir a habitatges, per començar.

Dic que tots ho sabem perquè en aquesta cambra ja n'hem parlat moltes de vegades, n'hem parlat en els darrers pressuposts de la Comunitat Autònoma, quan els discutíem, tant l'any 1993, com el 1994 i 1995, s'han presentat esmenes a tots aquests pressuposts perquè s'hi incorporassin partides dirigides a fer programes o plans per a col·lectius amb problemàtiques diferenciades, com puguin ser els joves, els minusvàlids, etc., esmenes que mai no han estat acceptades.

Per altra banda, també hem parlat moltes de vegades... i el nostre grup ha sol·licitat en més d'una ocasió que es reconduís la política d'habitatge que dur a terme el Govern, en el sentit que la gran majoria de promocions van dirigides a la compra-venda enfront d'un petit percentatge que va destinat al lloguer; per cert, política totalment contrària a les sol·licituds que es desprenen de les diverses adjudicacions d'habitatges que darrerament s'han fet, ja que els percentatges de sol·licitants, segons els seus ingressos, estan normalment per sota de l'15 del salari mínim en un percentatge molt més gros que els que estan per sobre de l'15. Per tant, pareix lògic que els que n'estan per sota, accedeixin a habitatges de lloguer, ja que seria molt difícil que sense desbaratar de manera improcedent el pressupost familiar puguin fer front als preus de compra-venda.

A dins aquests col·lectius, com se suposa, per tot el que diem abans, també s'hi troba el col·lectiu jove. Sense cap dubte ni un, el col·lectiu jove també es veu afectat per aquesta problemàtica. D'aquells que comencen a donar les prime-

res passes pel món laboral tampoc no s'ha d'esperar que comptin amb grans pressuposts per destinar a compra-venda d'habitatges, sinó que pareix més fàcil que facin front a preus de lloguer. Per tant, per aquest costat tampoc no podem dir que el col·lectiu jove tenguí grans avantatges dins la política actual del Govern balear, menys si tenim en compte que, segons les dades de compliment del darrer pla d'habitatge de l'Estat, de 1992 a 1994, s'han deixat d'invertir molts de doblers per fer habitatge, s'han deixat de fer més de 2.000 habitatges, si això no hagués estat així, si no s'hagués deixat escapar tota aquesta possible inversió, per ventura una part d'aquests doblers, una part d'aquesta inversió, hauria poguda anar destinada al col·lectiu dels joves.

Quant a la proposta concreta que ens presenta el Grup Parlamentari PSM i EEM, deim que hi donarem suport, en coherència amb altres iniciatives que el nostre grup ha anat presentant en aquesta cambra, entre altres coses les esmenes de què parlava, i hi donarem suport també perquè, a més, no es tracta d'una expectativa, d'un projecte, es tracta d'una iniciativa que a d'altres indrets ja funciona, i per cert, pareix que amb molt bons resultats, concretament, com diu l'exposició de motius, a la Comunitat de Madrid. Tal vegada la problemàtica de Madrid no sigui exactament la mateixa que la nostra, quant a pare d'habitatges, preus de lloguers, etc., però això no impedeix que la proposta es pugui adequar a les nostres circumstàncies.

Per tant, com molt bé diu l'exposició de motius de la proposició no de llei, és una fórmula interessant per donar confiança a l'arrendador, quant a cobrament, bon ús de l'habitatge arrendat, etc. perquè vulgui arrendar aquests habitatges a la gent jove, i és una manera intel·ligent també per trobar habitatges, de posar a l'abast de la gent jove habitatges a bons preus, a preus assequibles per a ells.

En definitiva, és una iniciativa per promoure i fomentar allotjament per a un col·lectiu socialment necessitat d'ajuda, per donar-li assessorament, per fer-li més fàcil el seu ingrés en el món laboral. És una acció més que el Govern hauria de posar en marxa en un tema com es el de l'habitatge públic, tenint en compte que en totes aquests actuacions, i no sempre es fa així, haurien de prevaldre les necessitats dels col·lectius més dèbils (famílies amb pocs ingressos, joves, minusvàlids, etc.). Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Antich. Pel Grup PP-UM, Sr. Martínez i Polentinos, té la paraula.

EL SR. MARTÍNEZ I POLENTINOS:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Uno de los programas previstos llevar a cabo por el

Govern durante esta legislatura ha sido crear una bolsa de vivienda joven, programa que empezó a desarrollarse ya hace un año. Es más, desde entonces se ha estado preparando toda una serie de documentación y estudios en función de las necesidades de las Islas. El objetivo de este proyecto es aportar al joven los elementos necesarios para facilitarle el acceso a una vivienda asequible y adecuada a sus necesidades. Este proyecto se lleva a cabo mediante las oficinas de información juvenil del Govern balear, que hasta el momento ya han sido las responsables de canalizar las demandas de los jóvenes sobre este tema, si bien, a título informativo, podríamos indicar que antes del lanzamiento de la bolsa de vivienda joven, en la oficina de información juvenil de Palma, que es la que recibe actualmente el mayor número de demandas de las Baleares, con una media de unas 50 diarias, se han atendido tan sólo dos demandas referidas a vivienda: una sobre pisos de alquiler y otra sobre pisos de protección oficial, que fue derivada al Ibavi. Es importante para la consecución de este proyecto mencionar las relaciones mantenidas con el Injuve, negociaciones que han cristalizado en la celebración de una reunión el pasado día 31 de enero del 95, hace escasamente un mes, al objeto de tratar este tema y de firmar un convenio de colaboración, siguiendo la experiencia piloto llevada a cabo por la comunidad autónoma madrileña, aunque, claro está, ajustado este convenio a las características de cada comunidad autónoma, ya que se hace a nivel nacional entre el Injuve y todas y cada una de las comunidades autónomas. Por ejemplo, aquí, en Baleares, una de las cosas particulares que tiene es que la mayoría de las peticiones de los jóvenes van referidas a la compra de la vivienda en mayor medida que las referidas al alquiler de la misma.

Asimismo, creo oportuno, Sr. Diputado, que ha de saber en qué situación se encuentra el tema actualmente, a la solitud efectuada por el Injuve, la Conselleria de Governació ha remitido toda la información y documentación de que dispone al director de programas del Instituto de la Juventud, el Sr. Salmerón, al objeto de firmar cuanto antes el convenio de colaboración, y estamos ahora a la espera de sus noticias. En la primera quincena de marzo se desarrolla también un curso de capacitación e información en la sede del Injuve, curso al que asistirán los responsables del programa; el curso contempla el estudio de aspectos jurídicos, cuestiones prácticas, estudio del contrato de arrendamiento, fiadores, información del programa de vivienda, información de bolsas de alojamiento, requisitos de los jóvenes y propietarios, captación e inspección de la vivienda, firma del contrato de arrendamiento, etc., toda una serie de cuestiones importantes para acertar con las necesidades y deseos de cada joven.

Ya que la experiencia piloto desarrollada en la Comunidad Autónoma de Madrid, donde las demandas de alquiler son muchas y el problema de vivienda joven tiene otras características, y dado que también las demandas recibidas e las oficinas de información juvenil de la Dirección General de Juventud se interesa más por aspectos como es la compra de la vivienda, créditos a bajo interés, pisos de protección oficial, en el proyecto desarrollado por la Conselleria de Governació está prevista la información y ayuda referida a

adquisición de pisos, además del alquiler, cubrir así la demanda y ofrecer un servicio lo más completo y adecuado posible. En el caso de las viviendas de alquiler, asimismo, el programa facilita además un seguro multi-riesgo para el hogar y un seguro de caución que garantiza el pago del alquiler por parte del inquilino.

Según estas previsiones, el proyecto comenzará a ejecutarse el próximo mes de abril adelantándose incluso a la propuesta por el Grupo Parlamentario PSM i EEM, por lo que creo conveniente que se retire, ya que es un proyecto de ejecución inmediata, dependiendo tan sólo de la firma del convenio, ya que el Govern, en estos momentos, tiene toda la estructura organizativa a punto.

Sr. Presidente, si al grupo proponente le parece, podemos transaccionar la proposición no de ley de la siguiente manera, teniendo en cuenta que ya está prevista la puesta en marcha de esa creación, el resultado sería:

"El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma a potenciar i difondre la borsa d'allotjament jove per tal de facilitar l'accés dels joves al mercat de l'habitatge."

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez i Polentinos.

En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Vidal, moltes gràcies pel suport que ha dit que donaria a la nostra proposta, perquè és cert que el tema de l'habitatge, tenir un habitatge digne, és un dret constitucional i que el jovent, per les seves característiques, té difícil arribar a tenir la renda suficient i moltes vegades la confiança necessària de qui els els ha de llogar.

També vull agrair el suport que ha manifestat el portaveu del Grup Socialista, el Sr. Antich, amb els mateixos termes que he dit al Sr. Vidal.

Sr. Martínez i Polentinos, vostè em diu que el Govern ja ho fa, que es reben demandes en les oficines d'informació juvenil i que en la de Palma es reben de l'ordre de dues diàries, jo no sé si per sol·licitar informació o perquè des de l'oficina se'ls tramiti o se'ls posi en contacte amb persones disposades a llogar alguns habitatges; jo no sé si és ben bé el primer o el segon allò que fan. Si el que li molesta són els tres mesos, perquè diuen que fins i tot ho poden tenir abans de tres mesos, nosaltres no tenim cap inconvenient per acceptar

la seva transacció, sobretot vista la motivació que vostè ha donat, que s'avancen a la nostra proposta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila?

Hi ha qualche intervenció en contrarèplica? No hi ha intervenció.

Entenc que el Sr. Gomila accepta la proposta de transacció. Estan tots els grups d'acord que es tramiti la transacció?

Idò, quedaria redactada la proposició no de llei en el següent sentit:

"El Parlament insta el Govern de la Comunitat a potenciar i difondre la borsa d'allotjament jove per facilitar l'accés dels joves al mercat de l'habitatge".

Puc considerar que queda aprovada per assentiment aquesta proposició no de llei? Queda, idò, aprovada per assentiment.

III.- Debat del dictamen de la Comissió d'assumptes institucionals i generals del Projecte de llei RGE núm. 4926/94, relatiu a la reforma de la Llei 5/1993, de 15 de juny, del Consell Consultiu de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat del dictamen de la Comissió d'assumptes institucionals i generals del Projecte de llei 4926, relatiu a reforma de la Llei 5/93, de 15 de juny, del Consell Consultiu de les Illes Balears.

Debatrem en primer lloc les esmenes mantengudes als tres articles del projecte de llei, que són la 250, de modificació de l'article 2 i la 253, de modificació de l'article 3, del Grup PSM i EEM, i la 263, de modificació de l'article primer també del dictamen, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Per fer la defensa d'aquestes esmenes, té la paraula, en primer lloc, pel Grup PSM i EEM, el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. La clau d'aquest debat i de les esmenes que presenta el Grup PSM i EEM és la diferent concepció que tenim el Govern, el PP i nosaltres respecte del que ha de ser el Consell Consultiu de les Illes Balears i, per tant, del paper que ha de jugar, de les funcions que ha de complir, de qui hi té accés, i la diferent concepció ve des del principi, és a dir, des del mateix moment en què es va debatre en aquesta cambra la creació del consell. Ja en el seu moment, quan es va debatre la Proposició de llei 1308/93, presentada pel nostre grup, de creació del Consell

Consultiu de les Illes Balears, fèiem referència a les diferents concepcions, als diferents plantejaments, que hi havia respecte d'aquest òrgan, així per exemple, la Llei del Consell Consultiu, de Catalunya sintonitzava molt més amb els nostres plantejaments que no el projecte presentat pel Govern de les Illes Balears, el qual, al nostre entendre, era esquífit, poc consistent. El Govern pretenia -pretén encara- un consell consultiu per sortir del pas, un òrgan que, és evident, no pot deixar de crear a partir de les sentències del Tribunal Constitucional, però que calculadament es planteja (...) disminuït. Efectivament, el Parlament de Catalunya, l'any 1981, creà la Llei del Consell Consultiu amb una clara intencionalitat, que fos un òrgan per vigilar els conflictes competencials i preparar els dictàmens per interposar els recursos d'inconstitucionalitat. Així, el consell complia dues funcions: Una, de caràcter intern, de defensa de l'Estatut d'Autonomia amb l'activitat legislativa pròpia, i una altra, de vigilància de les lleis i normes de l'Estat, en tant que poguessin envair competències pròpies i constituir, a més a més, una comissió jurídica assessora que emet el dictàmens corresponents al Consell d'Estat.

Fruit precisament dels recursos d'inconstitucionalitat presentats pel Govern de la Generalitat, en uns casos que es poden considerar èxits clars del Consell Consultiu de Catalunya, és el fet d'haver aconseguit que les subvencions de la comunitat europea en matèria d'agricultura vagin directament a les comunitats autònomes.

Mirin, senyores i senyors diputats, si hi havia ja una diferent concepció des del principi que el Govern va imposar un consell assessor al qual imaginava tan poc actiu que fins i tot varen ser incapaços d'entendre que els seus set membres havien de rebre algun tipus de percepció econòmica per una feina, per una dedicació àgil, com la que se'ls exigia, i amb unes característiques d'objectivitat, competència i independència respecte de l'Administració que la pròpia exposició de motius del projecte presentat pel Govern també exigia. Així, en la llei aprovada el maig del 93 s'establia que els set membres del Consell Consultiu eren designats amb caràcter honorífic, qüestió que en el seu moment el nostre grup va esmenar (...), però que la dura realitat ha tengut cura posteriorment d'esmenar en la pràctica. I en bona lògica avui s'ha de suprimir la qualificació d'honorífica referida a la designació dels set membres. No hi ha res més castigat que la llengua, i el temps té cura de demostrar moltes coses que a vegades la miopia política o simplement la resistència a acceptar les propostes que vénen d'altres impedeixen reconèixer. Però entenguin-me, senyores i senyors diputats, no és tampoc el que s'aprova cap garantia, i el temps ens hi tornarà a donar la raó, i un dia aquesta cambra aprovarà un altre canvi de la Llei del Consell Consultiu de les Illes Balears acceptant la necessitat de dotar aquest òrgan d'uns pressuposts propis, pressuposts que aprovarà aquest parlament, que establiran una remuneració suficient per als membres

del consell, tal com per exigir-los, en canvi, una dedicació plena i unes incompatibilitats prou clares.

Hi han qüestions, senyores i senyors diputats, que em costa arribar a entendre. Si està ben clar que el Consell Consultiu de les Illes Balears assumeix les funcions del Consell d'Estat a la nostra comunitat, pel que fa a l'emissió de dictàmens, quina objecció poden tenir a acceptar les esmenes del nostre grup, com per exemple la 250/95, que en realitat el que fan és relacionar les matèries objecte de dictamen preceptiu per fer més didàctic el contingut de la llei? Aquest diputat que els parla ha tengut darrerament la sensació, en fer feina dins determinades ponències, que existia una consigna del Govern en el sentit de no acceptar cap esmena de l'oposició, per constructives i racionals que aquestes resultin, i de no acceptar-les fins i tot en els casos en què no representaven cap contradicció amb les tesis del Govern, i que aquesta consigna es respecta amb una disciplina quasi militar, i és una pena que sigui així perquè entenem que, en aquest cas almanco, amb la nostra proposta es guanya en claredat -veig que cert diputat que sorgeix de la milícia riu, segurament per avalar les meves paraules-, per exemple, quan es parla d'expedients tramitats per l'Administració de la Comunitat Autònoma i es fa referència al règim local, el nostre redactat és molt més clar, i concretament quan parlem de temes que afecten l'Administració local, parlem de concessió de monopolis, de (...) públics monopolitzats, modificacions de plans, normes complementàries i subsidiàries, creació i supressió de municipis, alteració de termes, etc.; és a dir, detallam molt més els casos en què és necessari el dictamen preceptiu. Ens costa entendre, per tant, la reticència del grup que dona suport al Govern i dubtam sincerament que el propi portaveu del PP avui en aquesta matèria trobi arguments per no donar suport a esmenes com aquesta, perquè estam convençuts que en el seu cor sintonitza perfectament amb aquests plantejaments.

Finalment, l'esmena 253/95, presentada pel PSM i EEM, estableix la limitació sobre qui pot sol·licitar dictàmens d'emissió facultativa, i ho fem afegint un apartat 2 a l'article 11 de la llei, en el sentit que aquests puguin ser sol·licitats per l'administració de la Comunitat Autònoma i pels consells insulars, sense limitacions en el cas d'aquests, a diferència de la proposta del Govern, que, efectivament, permet als consells sol·licitar dictàmens facultatius, però únicament en les qüestions referides a les competències que els consells han rebut per llei del Parlament. Una limitació, la del Govern, en aquesta distinció dels consells, segons es tracti dels actes on actuïn, en les competències assumides per llei de transferències o de les competències assumides per altres vies, que consideram fora de lloc, absurda i en perfecta contradicció amb tantes i tantes declaracions emfàtiques que s'han fetes en aquest parlament sobre el principalíssim paper dels consells insulars, institucions fonamentals de la Comunitat Autònoma, aquells pilars bàsics que fins ara han tingut tan poc de pilar com tan poc han tingut de bàsics. La proposta del Govern ens durà, per tant, a reforçar l'esquizofrènia, la doble personalitat dels consells insulars. Com és possible, a més a més, que fins ara els consells insulars poguessin demanar

dictàmens al Consell d'Estat sense diferència si es tractava de qüestions referides a competències rebudes per llei del Parlament o no i ara es faci aquesta distinció; a què ve aquest interès en disminuir el Consell Consultiu? Lamentable, i més si pensam que aquest projecte de llei genera prou divergències dins el Parlament que si canviés l'actual majoria d'aquí a pocs mesos -que canviarà-, és lògic pensar que es produirà una modificació immediata d'aquesta llei. Troben que açò hi afegeix estabilitat? Una pena, però vostès ho han volgut així. És trist reconèixer que a vegades l'actitud tancada, l'actitud de pensar que un té tota la veritat o d'actuar com si s'estigués en la milícia, com he dit abans, fa impossible que es millori una llei que era absolutament millorable. Gràcies.

(El Sr. Vice-president segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, senyores i senyors diputats. El Govern d'aquesta comunitat autònoma, que hi està interessadíssim, com es veu, en el debat que es desenvolupa en aquesta cambra, un membre del qual hi assisteix en aquest moment, ens duu un projecte de llei que és, senyors diputats, el reconeixement d'un error inicial, la rectificació, i després diré amb quins condicions, d'una situació que s'havia fet absolutament insostenible i a la qual harem de posar aquell afegit de *ma non troppo*, serà música lenta, rectificació lenta, una passa avui, dues demà. Aquesta rectificació és reconèixer que no només s'ha de pagar l'adhesió, sinó que bàsicament s'ha de pagar la feina; que els membres del Consell Consultiu, com el Grup Parlamentari Socialista havia defensat des del primer moment, han de tenir un cert tipus de remuneració, perquè fan una feina, una feina important, decisiva per a la Comunitat Autònoma i molt més decisiva si el Govern volgués realment crear un consell consultiu que, a més de complir aquelles funcions obligatòries de dictàmens preceptius, ampliàs el seu camp a actuacions facultatives que, com després veurem en el pròxim debat, perquè són altres esmenes, donarien una millor tècnica jurídica, una millor actuació, tant en els consells insulars com en aquest propi parlament.

Però som ara, senyores i senyors diputats, a la proposta del Govern i a les esmenes que hi fem.

El Govern ens proposa que els membres del Consell Consultiu percebin una dieta, com els diputats, per assistència a les reunions del Consell Consultiu. Òbviament, no vol admetre que una dieta és una remuneració. Serà per al Consell Consultiu que no és una remuneració, perquè

per a tots els altres ho és; tots els diputats reben remuneracions en forma de dietes. Però no, el govern s'hi encaparrotà, el grup popular està encaparrotat que una dieta és una dieta, i la dieta pot ser de mig milió de pessetes o de deu mil pessetes, és igual, però al final de l'any és una remuneració que haurà de cotitzar normalment per a la renda.

La nostra proposta és una proposta molt és lògica, tant dins un funcionament normal de l'Administració com dins un funcionament a futur lògic del Consell Consultiu. Ens explicarem.

Nosaltres proposam, en primer lloc, que els membres del Consell Consultiu no tendran caràcter honorífic, i no val, senyors diputats, el que ens diu a l'exposició de motius el Govern, que honorífic vol dir que és d'honor, ja ho sabem, però no és aquest el sentit de ser honorífic, honorífic volia dir: No cobraran. En el moment que cobren, ha de desaparèixer allò d'honorífic.

Però hi ha l'altra part, que és molt clara, El Sr. Martínez de Dios, n'estic convençut, ens dona la raó, hi estic absolutament convençut. Què proposam nosaltres? Que es diguin remuneracions, amb la qual cosa hi ha llibertat d'actuació dins un pressupost per al propi Consell Consultiu. Segon, que estigui inclòs dins una secció pressupostària, aprovat un pressupost per l'únic que el pot aprovar, que és el Parlament, què significa? Que es podrà pagar per dietes, per treballs fets una remuneració fixa, una variable, com vulguem, depenent lògicament d'allò que s'encarregui al Consell Consultiu. Però la gent del Partit Popular, senyores i senyors diputats, no ho vol; vol, l'any que ve, dur-hi una altra proposta que digui: "Es crea la secció no sé què dels pressuposts, aquesta secció es diu Consell Consultiu, les remuneracions es fixaran per acord del Parlament". Tornarem a canviar. Els pareix bé que cada any, per caparrudes, per tenir el cap més dur que la paret, en aquest aspecte, hem de modificar les lleis?, és que n'hauríem d'estar empegueïts, i vostès, els primers, vostès, senyors diputats que ho voten, els primers, i el Govern que ho presenta, el zero, perquè no tenen el coneixement suficient, no tenen la sensatesa suficient, per adonar-se que hi ha d'haver una amplitud de mires, que, les dietes, no podrà aprovar-les el Govern perquè li doni la gana, que les remuneracions que cobraran aquells senyors estaran en funció, lògicament, de la feina que fan, i que tot això, senyors diputats, ha d'estar discutit i aprovat en aquest parlament.

El debat d'aquesta llei i d'aquestes esmenes, crec que ha estat molt interessant, i ho hem de dir, ho hem de dir en honor dels diputats que han estat en la ponència del debat. Ha estat interessant perquè no s'hi han acceptades esmenes, el que s'hi ha acceptat, zero, un parell, però, zero. Però jo crec que s'ha arribat entre tots els diputats al convenciment que per una vegada l'oposició tenia raó, però que el Govern no volia passar per on deia l'oposició, i més endavant ja en parlarem. Crec que això és important. Però avui som en el ple, i jo he de demanar una reflexió seriosa a la gent del Partit Popular, un pensament legislatiu lògic i que aprovin les esmenes que donen més competències al Consell Consul-

tiu, la possibilitat que els consells, d'una forma facultativa, accedeixin al Consell Consultiu, la possibilitat que el Parlament pugui demanar al Consell Consultiu i que s'estableixi, com és lògic, com tenen totes les comunitats autònomes, una secció pressupostària dins el pressupost de la Comunitat Autònoma per al Consell Consultiu. Tot allò altre és voler tornar a camuflar que aquells membres, juristes importants de la nostra comunitat autònoma, percebin remuneracions, tot allò altre és amagar el cap davall l'ala, com els estrussos que no volen veure el perill on es fiquen, vostès no volen veure la realitat.

Per acabar, només vull dir-los que al final, i encara que no hi hagi escorxadors, els estrussos, els duran a l'escorxador, senyors diputats. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari MIXT... no vol la paraula cap diputat. Per tant, pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el diputat Sr. Martínez de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ I DE DIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. La verdad es que hoy me lo han puesto bastante fácil.

Yo he mantenido la necesidad de que el proyecto presentado por el Gobierno saliese tal cual porque realmente se trata de una simple modificación puntual a la ley que creó el Consejo Consultivo y de acuerdo con una necesidad sentida y expuesta por el propio consejo consultivo, de tal manera que mañana hará una semana que en la memoria que han rendido ante el Gobierno de la Comunidad Autónoma y que presentaron de una manera solemne también en el Consulado de Mar, y referente a la modificación de la Ley 5/93, que creó el Consejo Consultivo, se decía lo siguiente: "La experiencia adquirida al aplicar la Ley 5/93 desde la constitución del *Consell Consultiu* hizo aconsejable acometer su modificación parcial, motivada por los siguientes razonamientos", me voy a saltar el orden en que los exponen y me referiré a cada uno de los artículos que son objeto de la modificación, por ejemplo, el artículo 9, es decir, ese artículo que se refiere a los gastos que origine la actividad del Consejo Consultivo y que son objeto de una compensación económica para los componentes del mismo por el concepto de indemnización, lo justifica así el Consejo Consultivo, y de esta manera también fijó mi posición respecto a las enmiendas presentadas por los dos grupos que me antecedieron en la palabra, y dice así: "El artículo 9, que se refiere a los gastos que se originen por el funcionamiento del *Consell Consultiu* ofrece una versión literal insuficiente de los conceptos dignos de considerar para que, sin merma de la cualidad honorífica que adorna a sus componentes", atiendan a esto, los componentes del Consejo Consultivo quieren

seguir actuando a título honorífico, no simplemente de honor, honorífico de lo crematístico, y sigue: "sean estos indemnizados prudentemente por su esfuerzo y dedicación, de suerte que el ejercicio del cargo no se convierta en causa de perjuicio sin reparación. La actuación desenvuelta por el *consell*, considerando sesiones celebradas, dictámenes emitidos, celeridad en el despacho de expedientes y nivel de sus intervenciones, son factores que justifican la necesidad de una reforma". Lo dicen ellos. Entonces, las enmiendas han pretendido ampliar en un sentido mucho más amplio lo que han considerado conveniente promover los propios miembros del Consejo Consultivo y la norma fundacional por la que se regulaba.

Por lo tanto, ésta es la razón fundamental del rechazo de sus enmiendas.

No sigo leyendo el contenido de esta parte relativa al artículo primero, tal como lo justifican los componentes del *consell* porque, bueno, ustedes tendrán ocasión de recibir esto y de leerlo de arriba abajo en su versión castellana y en su versión catalana, puesto que es bilingüe.

Yo también tengo que salir al paso aquí, en este momento, a pesar de que esto era objeto de otras enmiendas que correspondían al segundo debate, a esas afirmaciones de que no hay actuación legal en la fijación de las asignaciones, indemnizaciones, los conceptos compensatorios que se den a los miembros del Consejo Consultivo, porque no hay una previsión presupuestaria, pues no hay nada más falso que esto. Yo, Sr. Orfila, me reía, y también me ponía serio cuando hablaba el Sr. Alfonso, porque la verdad es que ustedes, que después de debatir durante semanas todo lo relacionado con la tramitación del presupuesto de la Comunidad Autónoma de Baleares, se han olvidado de que hay un tomo, el tomo I-B, que dice *Memoria general de las secciones I: detalle por subprogramas*, y dice: *Función pública, Obras Públicas, etc. y Consejo Consultivo*. Éste ya es el definitivo, no es el anteproyecto, sino lo que se ha aprobado después de pasar por el Parlamento, y dice: *Consejo Consultivo de las Islas Baleares, ejercicio 1995*, tiene una memoria, tiene unos programas, describe los programas, señala los conceptos, los subconceptos, la denominación (...), el importe de cada partida, luego lo resume y lo cuantifica y cifra en su totalidad. Señores, esto es el presupuesto del año 95, pero también estaba en el del 94, así lo dice la *Memoria del Consejo Consultivo*.

¿Y de dónde viene esto? Ustedes pretenden ahora que se cree una sección. El Reglamento del Consejo Consultivo, que fue aprobado por el Decreto 118/93, de 14 de octubre, BO-CAIB 134, de 4 de noviembre del 93, dice: "Presupuestos y régimen económico. El Consejo Consultivo elaborará el anteproyecto de su presupuesto, que figurará como sección independiente en el presupuesto general de la CAIB". Yo creo que ustedes aquí se han columpiado de una manera solemne, han afirmado cosas que no respondían a la realidad, todo esto estaba previsto y estaba ordenado, han salido aquí y han hecho afirmaciones que si las comparamos con

otras que se han hecho referentes al articulado del propio proyecto, a las pretendidas enmiendas que ustedes, como mejora del texto, pretenden introducir, nos llevan a desconfiar de su solvencia, porque quien comete errores de esta magnitud no puede tener la confianza ni se le puede atender adecuadamente.

Sr. Orfila, yo me remito a esto, viene en la sección del presupuesto, en la que se recoge todo lo referente al Consejo Consultivo, con la determinación de sus partidas y las cantidades para inversiones, para gastos materiales. Usted también hizo referencia, lo que pasa que en un tono menor. El representante del Grupo Socialista, al referirse a las suyas, sí hizo mucho más hincapié, sí quiso hacer sangre, pero le ha salido, como dicen por ahí los flamencos, la burra capada.

¿Qué podemos decir respecto al resto de las enmiendas que se presentan a los tres artículos que constituyen...? Simplemente, la modificación que ha presentado el Gobierno. Miren ustedes, también la memoria lo justifica, y lo justifica en base a razones de operatividad y partiendo del hecho de que el Consejo Consultivo de las Islas Baleares es el órgano de asesoramiento de la Administración de la Comunidad Autónoma de Baleares y también de otros órganos, por eso precisa que el Consejo Consultivo asesorará a los *consells insulares* en aquellas materias que son objeto de su transferencia y, en aquellos supuestos en donde la ley orgánica, la que lo creó, prevé con gran magnanimidad que se pueda consultar en toda ocasión, trata de encuadrarlo, delimitarlo y ponerlo dentro de un orden lógico y adecuado, porque el criterio puramente subjetivo del órgano que solicite o que entienda que debe de solicitar el informe podría dar lugar a un verdadero caos en el Consejo Consultivo. Estas son las prudentes medidas de modificación que se han introducido en este proyecto, y no se ha ido a más.

Ya tuvimos ocasión de discutir el proyecto cuando se presentó la ley en todas las vertientes que a cada uno de los grupos políticos de esta cámara le interesaba desde su perspectiva ideológica o desde la perspectiva que comprende la organización del Estado, lo que consideran que es el consejo consultivo. Y aquí se trataba de poner remedio a una laguna que estaba dando lugar a una actuación de denuncia de situaciones que podían crear inseguridad jurídica. Esta seguridad jurídica está creada hoy. El Consejo Consultivo está operando con real virtualidad, con un peso específico importante y teniendo, además, perfectamente delimitado el campo de su actuación para que en todas aquellas materias en las que es preciso que emita dictamen, éste sea evacuado con la mayor celeridad posible, con la mayor profundidad que el conocimiento de sus miembros, que están muy orgullosos de actuar a título honorífico, le han imprimido, como acierto a una propuesta que inicialmente, y salvo pequeños reajustes exigidos por las circunstancias, sigue siendo una iniciativa tan encomiable

y tan loable como lo fue en el día en que se aprobó por esta cámara. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Altres grups que hi vulguin intervenir?

En torn de rèplica, pel grup proponent, té la paraula el diputat Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Jo em pensava que el Sr. Martínez, que té fama de metrallador, avui tiraria a matar, i m'esperava un atac furibund, i quasi ens ha fet una carícia. M'esperava un atac "y sin embargo, *qué espiritual que usted me brinde una rosa de su rosal principal*", com diu la cançó. No hi estam acostumats.

El Sr. Martínez de Dios parla d'adequada solvència i de quina és la solvència d'un grup que fa una proposta que resulta que possiblement, segons ell..., s'imagina trobar-hi un error, en les esmenes presentades, senyala el Sr. Orfila i es dirigeix cap a ell com qui..., quan era una esmena presentada per un altre grup de l'oposició. Vol dir, Sr. Martínez, que açò és una mostra de la seva adequada solvència? Sr. Martínez, vostè ho ha dit al principi, i li hem de reconèixer un valor, que és sincer, vostè va proposar-se des del primer dia que l'objectiu d'aquest debat parlamentari, de la tramitació parlamentària dels canvis proposats a la Llei de creació del Consell Consultiu de les Illes Balears, era que sortís tal com s'havia presentada, i encara va tenir un lapsus que avui quasi ha mantingut, la necessitat era mantenir el plantejament que havia fet en el seu moment el propi Consell Consultiu, però, és clar, oblida que qui presenta les lleis són els grups parlamentaris, pot ser el Govern, pot ser per iniciativa legislativa popular i que, evidentment, qui les fa, qui les aprova, qui les debat i qui les vota és el Parlament, i el nostre grup, com el propi Consell Consultiu, també ha tingut molt en compte l'experiència del temps que duu d'existència aquest òrgan, i per açò, fem propostes diferents.

Què vol dir actuar a títol honorífic? Va quedar clar a partir precisament d'un informe que van fer els serveis de normalització lingüística d'aquesta cambra en el moment en què es tramitava el Projecte de Llei de creació del Consell Consultiu que es considerava que es feia una labor a títol honorífic quan no es rebien percepcions econòmiques de cap tipus per dur a terme aquesta labor, i així es va convenir per part de tots els grups, i tots els grups van estar d'acord que s'hi posés "a títol honorífic" encara que els grups de l'oposició vam avisar ja en aquell moment, de la qual cosa vostès no van voler sentir a parlar de cap manera, que era bo per al mateix funcionament, per a la independència, per a l'agilitat, per al contingut, que ha de ser rigorós forçosament, i, per tant, exigeix una dedicació d'aquest consell consultiu, que es rebessin unes percepcions econòmiques que poguessin

assegurar com a mínim aquesta independència. És més, el nostre grup demanava que no només rebessin unes percepcions econòmiques, sinó que aquestes fossin suficients com per anar acompanyades d'unes incompatibilitats molt clares també, perquè vèiem que no tenia cap sentit un consell consultiu que emetia dictàmens i que a la vegada podia assessorar d'alguna forma qüestions relacionades amb el dictamen que s'emetia.

Caos en el Consell Consultiu pel fet que els consells insulars puguin, sense els límits que els imposa el Govern, sol·licitar dictàmens, i ho haurà dit seriosament, el Sr. Martínez de Dios?, creu, Sr. Martínez de Dios, que, si s'eliminés la limitació que el Govern posa a la possibilitat que els consells insulars demanin aquests dictàmens, el Consell Consultiu entraria en un caos, atès l'allau, la immensa quantitat de peticions, sol·licituds de dictàmens, que vendrien dels consells insulars?, sap quants de dictàmens ha fet el Consell Consultiu en un any? Sr. Martínez de Dios, per favor, no facem riure, hem de ser rigorosos amb el contingut, i en aquest cas no és rigorós pretendre que els consells insulars han de mantenir l'esquizofrènia a la qual vol mantenir-los abocats el Govern de forma constant en fer que, a l'hora de veure quina és la normativa reguladora de cada una de les transferències que els són atribuïdes per aquest parlament, la normativa canviï simplement a gust o a disgust del grup popular i del Govern i que ara ens vulgui fer veure que els consells insulars tapan de peticions el Consell Consultiu. Sap, vostè, perfectament que seran poques i, per tant, més que mai té sentit la nostra esmena.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. El seu torn de rèplica, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. La veritat, Sr. Martínez de Dios, és que la seva intervenció ens ha demostrat primerament que el Govern ha actuat, ho pareix, al dictat del Consell Consultiu, cosa que ens sorprèn de forma seriosa. En segon lloc, ens ha vingut a dir que el Govern actuarà, una vegada aprovada aquesta llei, com li doni la gana, perquè vostè, que té el tom de pressuposts, vol dir-me, en dietes, quina quantitat hi ha prevista?, i si la hi tenen, ho han fet molt malament, com és lògic, hauran de fer la pertinent modificació de crèdit. No s'espantin. L'any 1991, 18.000 milions de pessetes en modificació de crèdit. És a dir, per a una quantitat petita, no ve d'aquí. Hauran d'acordar, no sé qui, quines dietes cobrarà el Consell Consultiu, lògicament perquè tot això no pot anar separatament als pressuposts, perquè no ho podem incloure en els pressuposts.

És una cosa que és molt maca, però jugar amb les paraules és jugar amb les paraules. Ja s'ha explicat què vol dir honorífic, ho han explicat els serveis lingüístics de la cambra i ho sap qualsevol, perquè, posats a parlar d'honorífics, jo crec que serà molt honorífic cobrar dietes com a membre d'un consell d'administració d'un banc; és honorífic, no? Bé, idò, aquestes dietes poden pujar a 40, 50, 100 milions de pessetes, com hem vist en casos molt espectaculars aquests darrers dies. Lògicament, seria honorífic, però d'un honor superior, no sabem, en aquest parlament, parlant seriosament..., perquè és que ens volen prendre el pèl, jo ja no sé si el Govern, sinó també els membres del Consell Consultiu. Volen jugar amb la paraula honorífic? Honorífic vol dir no cobrar, i s'ha demostrat que han de cobrar, que ells demanen cobrar, perquè fan feina; per tant, llevem-los això d'honorífic, primer de tot, i fixem, en aquest parlament, la remuneració en forma d'indemnització, dieta o com en vulguin dir que hagin de percebre aquestes persones que fan feina, tot allò altre, intentar prendre el pèl. El que queda molt clar és que hi ha honors i honors, i honor com el del president del consell d'administració del banc i es que cobra 100 milions de pessetes és un honor molt gros, però ningú mai no diria que és per una feina honorífica. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Alfonso. En torn de contrarèplica, Sr. Martínez de Dios, té la paraula.

EL SR. MARTÍNEZ I DE DIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Sr. Orfila, ustedes tienen una cualidad que yo no pondero, que es la de liar las cosas, porque yo he sido muy claro cuando he salido aquí y he expuesto los criterios que suponían la fundamentación de una modificación puntual de una ley, pero ustedes no quieren atender nunca a las razones que se les exponen.

Mire usted, con independencia de esos piropos acerca de mi benevolencia en el trato y demás, que tal vez sea consecuencia de que nos queda poco tiempo de vernos..., entonces, bueno, no quiero dejarle a usted mala impresión.

Yo creo que he desmontado sus argumentos, tanto de un grupo como de otro, de una manera clara y rotunda, porque siguen actuando bajo unos criterios que no están compartidos ni por el propio Consejo Consultivo, porque ustedes tienen documentación, como la tengo yo, y no se la leen, porque aquí hay que pasarse muchas horas leyendo papeles; bueno, usted puede que los mire, pero que no los lea.

Mire usted, el propio Consejo Consultivo pondera la cualidad honorífica del ejercicio de cargo, lo dicen ellos, y ustedes están empeñados en retribuirlos, en transformarlos en unos funcionarios, en darles una retribución que no han pedido, y ustedes, a través de su enmienda, quieren insistir en eso una y otra vez.

Sr. Alfonso, usted me pregunta cuestiones relacionadas con datos que figuran en el presupuesto. Pues bueno, aquí, en el presupuesto del año 1995 para el Consejo Consultivo, la partida de dietas, locomoción y traslado de 12 millones de pesetas, está cuantificada. Yo me muevo por los datos que obran en los documentos oficiales, yo no entro en especulaciones de si será suficiente o insuficiente, creo que es suficiente; cuando usted lea la memoria, verá que ya la redacción de la sección en el presupuesto está hecha de acuerdo con los criterios que fueron planteados por la propia secretaría del Consejo Consultivo, Sr. Alfonso, que nosotros actuamos con rigor, con seriedad, que tenemos profesionalidad, sabemos lo que decimos y lo que hacemos, que no estamos inventando nada en la Administración, llevamos muchos años auestas de trabajos en la misma para saber por dónde vamos. Usted a mí no me va a liar con esas cosas.

Por otra parte, aquí se me preguntaba, creo que por el Sr. Orfila, que cuántos son los informes emitidos por el Consejo Consultivo; en su memoria, figuran. Y desde la fecha de su creación, hace una referencia a 49 dictámenes, 12 correspondientes al año 1993 y 37 a 1994. A lo mejor le parece a usted que son poquitos, que tendría que hacer miles de dictámenes, meter su papelito en cualquier expediente administrativo. Está aquí porque usted, si hubiese escuchado la intervención del presidente del Consejo Consultivo, vería que de una manera muy clara precisó que el Consejo Consultivo en estas islas, y porque hay una administración seria y rigurosa, tenía por finalidad garantizar el principio de la seguridad jurídica, de tal manera que los conflictos que se pudieran plantear ante los tribunales de justicia, que se consideraran un fracaso de la gestión administrativa, fuesen los menos posibles. Pero eso hay que entenderlo, porque allí había gente que estaba escuchando y que posteriormente a mí, al día siguiente, me dijo: "Droga dura la de la intervención del presidente"; efectivamente, droga dura, ¿por qué razón? Porque hay que estar, como dicen los flamencos, metidos en el ajo para saber de qué se trata, y ustedes están aquí haciendo -y perdonen que se lo diga- un gran ejercicio de ignorancia, ustedes están haciendo un gran ejercicio de osadía, porque, ante el amparo que les da la posibilidad de subir a esta tribuna, afirman cosas que luego no pueden mantener, porque cuando han afirmado lo del presupuesto, cuando han afirmado lo de las consideraciones completamente innecesarias de la modificación, como consecuencia de un fracaso en el planteamiento de la regulación que des de un principio se hizo del Consejo Consultivo, estaban equivocados, y además han demostrado incluso que no se han leído ni el Reglamento del Consejo Consultivo. Por esa razón, yo defendí en ponencia y en comisión tres artículos de la ley para acomodarlos a tres circunstancias también muy específicas, y no se precisaba ni se necesitaba nada más, Sr. Orfila no se necesitaba nada más.

Todo esto se lo digo sin acritud, con verdadero sentimiento de afecto entrañable. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez de Dios.

Acabat el debat, procedeix la votació conjunta de les esmenes 263, 250, 253, 248 i 258.

Senyores i senyors diputats que voten a favor d'aquest conjunt d'esmenes, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

26 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Procedim ara al debat de les esmenes d'addició 251, 252, 254 i 255, del Grup PSM i EEM, i 257, 266, 259, 260, 264, 265, 261 i 262, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Per fer la defensa d'esmenes i fixar posició, té la paraula, pel Grup PSM i EEM, el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Un fantasma recorre els vells camins d'Europa. Els recorda alguna cosa aquesta frase? No tenen avui la sensació que l'espectre del Consell Consultiu sobrevola aquesta cambra avui en escoltar el Sr. Martínez de Dios, portaveu del Consell Consultiu, semblava, fins aquest moment?

Senyores i senyors diputats, senyors del Govern i Sr. President, deia a l'anterior intervenció, sense ànim d'embullar les coses, Sr. Martínez de Dios, perquè després vostè s'embulla, que em costava entendre l'actitud del PP i del Govern a l'hora de barrar el pas, d'impedir l'aprovació de determinades esmenes constructives del nostre grup i que milloraven el text. En canvi, podem comprendre -Sr. Martínez, escolti què li dic- que el PP no vulgui sentir a parlar del què proposam a l'esmena 251/95 i 252, és a dir, ho podem comprendre, que no vol dir que ho podem compartir; és a dir, la possibilitat que el Parlament tenguí accés als dictàmens del Consell Consultiu.

Quan es debatia la llei de creació del consell, el nostre grup va defensar aquesta possibilitat. Pensam que és positiu, bo, que el consell dictamini sobre els avantprojectes de llei, proposicions de llei o projectes de reglament, i és cert que el PP i el Govern han defensat des del primer moment una concepció del Consell Consultiu com si fos un consell consultiu no de les Illes Balears, del Govern, necessari per establir-se així els dictàmens del Consell d'Estat, però sense

més contingut. El PSM i EEM defensam, en canvi, que ha de tenir el doble vessant, el d'òrgan substitutori del Consell d'Estat a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i el d'oferir òrgan de consulta de totes les institucions de la Comunitat Autònoma i, per tant, també del Parlament de les Illes Balears en la seva funció legislativa i, com he dit abans, dels consells insulars.

La nostra esmena estableix que el Consell Consultiu dictaminarà sobre l'adequació a l'Estatut d'Autonomia i la concurrència amb aquest i amb la resta de l'ordenament jurídic dels projectes i proposicions de llei sotmesos al debat i a l'aprovació del Parlament, la qual cosa, és evident, donaria una major seguretat a les lleis que aquí s'aproven, en el sentit d'estar segurs que s'adeqüen a l'Estatut i que aquest dictamen es pugui sol·licitar a iniciativa dels grups parlamentaris i d'una desena part dels diputats. En segon lloc, abans de la interposició davant del Tribunal Constitucional d'un recurs d'inconstitucionalitat per part del Parlament de les Illes Balears i també a petició de dos grups parlamentaris o d'una desena part dels diputats, és evident que en aquests casos el procediment legislatiu corresponent restaria suspès fins que comptéssim amb el dictamen pertinent o hagués transcorregut un mes d'engà va ser reclamat i no fos emès, considerant-se en aquest cas el silenci del Consell Consultiu com a positiu, és a dir, entenent que no té objeccions a fer al text del projecte.

Els avantatges de la nostra proposta són evidents i la seguretat que donarien a aquesta cambra també ho són. La negativa del Govern i del grup que li dona suport són clarament demostratives d'un interès a mantenir aquesta situació de poca entitat a un òrgan que altres comunitats han entès de forma ben diferent i n'han tret uns bons resultats.

El que no entenem és a què ve aquesta por, quin problema veuen que pot causar el fet que el Parlament, a iniciativa dels grups parlamentaris o d'una desena part dels diputats, pugui demanar un dictamen al Consell Consultiu. No creuen que qüestions com són l'adequació de determinades lleis que debatem a l'Estatut d'Autonomia i la concordança amb l'Estatut i amb la resta de l'ordenament jurídic dels projectes i proposicions de lleis sotmesos a aprovació del nostre parlament mereixen rebre un dictamen del Consell Consultiu?, no creuen, senyores i senyors diputats, que una qüestió d'un abast tan important com és la interposició d'un recurs d'inconstitucionalitat per part del Parlament de les Illes ben mereix un dictamen del Consell Consultiu, si així el demanen dos grups parlamentaris? No parlem de minúcies, parlem de coses importants. No es mereix un dictamen del Consell Consultiu un recurs d'inconstitucionalitat presentat pel Parlament, quan qüestions menors, moltes qüestions menors, si que el mereixeran? Incomprensible.

Deia el Molt Hble. Sr. President del Govern en l'acte de presentació de la memòria del Consell Consultiu -de la qual nosaltres també tenim referències, Sr. Martínez de Dios- fa pocs dies que els dictàmens d'aquests òrgans havien estat raonables. No entenem massa bé què volia dir el president del Govern en dir que els dictàmens del Consell Consultiu són raonables, però donam per bona aquesta qualificació. A què ve aquest tosc intent d'amputació de les possibilitats de demanar-li dictàmens en el cas del Parlament?, a què ve aquest intent de castració? O sigui, que el president del Consell Insular d'Eivissa, el Sr. Marí i Calbet, podrà demanar un dictamen sobre el port de Sant Antoni o sobre una modificació d'un terme municipal i el Parlament, abans de presentar un recurs d'inconstitucionalitat, no ho podrà fer?, no creuen que és un disbarat?, de què té por aquest parlament nostre, que ha fet suprimir, desaparèixer, les notes jurídiques dins aquesta legislatura, que mai no demana dictàmens jurídics i ara no volem que el propi Consell Consultiu de les Illes Balears pugui dictaminar sobre qüestions tan transcendents com aquesta?

L'esmena 254/95 és coherent amb la importància que el nostre grup dona al paper del Consell Consultiu. La llei de creació d'aquest estableix que el consell elevarà una memòria anual al Consell de Govern de la Comunitat Autònoma, una memòria d'un interès evident, ja que, com la pròpia llei estableix -article 14-: "S'hi exposarà l'activitat duta a terme en el període anterior, així com també els suggeriments -i això és molt important- que estimi oportuns per a la millora de l'actuació administrativa de la Comunitat Autònoma". I un element tan interessant sols s'ha de remetre al Govern? La nostra proposta, feta des del respecte que es mereix el Parlament, la cambra on resideix la sobirania popular, amplia els subjectes receptors d'aquesta memòria i estableix que una còpia sigui igualment lliurada al Parlament de les Illes Balears. Però és que, a més a més, ens costa entendre el secretisme que incideix en la proposta del Govern, que impedeix que es remeti aquesta còpia al Parlament, absurd, perquè qualsevol grup parlamentari té la facultat de demanar-lo al Govern com a documentació i l'hi hauran de remetre. No és, en aquest sentit, molt més lògic, establir la seva remissió al Parlament en la pròpia llei, atès que finalment, si volem hi arribarà, a aquesta cambra? Mirin si li donam importància que el nostre grup preveu, a més, que s'hagin de publicar, aquestes memòries, perquè pensam que pot ser d'un interès importantíssim poder-les consultar.

L'esmena 255 proposa la creació d'un nou article, en el qual s'estableix que els dictàmens del Consell Consultiu s'han de redactar en català, llevat del cas que l'Administració interessada en sol·liciti la versió castellana. Igualment, s'hi estableix que aquest òrgan comptarà amb els mitjans necessaris per poder fer efectiu aquest ús del català. *Vade retro, Satanàs!*, pensarà el Sr. Martínez de Dios, ja hi tornam a ser, el català; en la religió, amb l'Església hem topat, i no l'han acceptada, aquesta esmena, evidentment, en el tràmit de ponència i de comissió, i ho hem de lamentar. Fins quan el govern restarà insensible des del pla de la política a allò que disposa la Llei de normalització lingüística i al que estableix

el Decret 100/1990, que regula l'ús de les llengües oficials en l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears? El Consell Consultiu de les Illes Balears és un òrgan del cos institucional d'aquesta comunitat, no l'ha d'afectar allò que es disposa per a totes les altres institucions autonòmiques? Aquest diputat que els parla s'ha posat vermell per vergonya d'altri quan ha comprovat com els anuncis posats a la premsa escrita pel Consell Consultiu de les Illes Balears sols tenien normalitzat el nom, l'encapçalament i tot el text de l'anunci estava redactat en castellà, i no n'hi havia ni un, de redactat en català. Jo me n'he avergonyit.

Instar el Govern que doni compliment a allò que ell mateix ha establert. Cregui'm, senyores i senyors diputats, que és una de les tasques més poc gratificants de les que competen a l'oposició parlamentària, creguin-ho o no. Per al Grup Parlamentari PSM i EEM, és ben desagradable tornar a aquesta tribuna per enèsima vegada, i no hauré acabat encara, a exigir més sensibilitat del Govern cap a la política de normalització lingüística, i concretament per recordar l'incompliment del Decret 100/1990, que regula aquest ús de les llengües oficials de l'Administració de la Comunitat. És evident que el desplegament de les lleis no es pot entendre únicament com l'exercici automàtic del que aquestes disposen i que, una volta dictades les disposicions de què es tracta, un es pot posar a jeure tranquil·lament convençut que una volta s'han aprovats la llei i els decrets que la desenvolupen, s'ha aconseguit ja l'objectiu que es perseguia amb la seva promulgació. El català, senyores i senyors diputats, és cada dia més poc parlat dins la nostra societat, i açò no és fer dramatisme, són dades que el propi servei d'estadística del Govern ha anat facilitant, i s'hi imposa una actitud de fermesa per part de l'Administració, si és que es vol redreçar aquesta tendència i es vol actuar en coherència amb el que disposa l'estatut i amb el que aquest parlament ha anat aprovant de forma reiterada, però el desinterès del Govern cap a aquesta qüestió ens ha fet afirmar més d'una vegada des d'aquesta tribuna que aquest govern no té una política lingüística i, òbviament, no té cap interès per dur a terme cap programa sincer de normalització de l'ús de la nostra llengua, i és que des dels propis escons del Govern en aquesta cambra han tingut cura a vegades de deixar entendre que açò de la normalització, si és que existeix, serà cosa de la Conselleria de Cultura, com si en qüestions com aquesta un govern, una administració, una comunitat autònoma poguessin funcionar amb compartiments estancs, amb conselleries i institucions normalitzades i altres sense normalitzar, i a dins, amb departaments on es compleix el decret esmentat i altres on no en volen ni sentir a parlar.

Efectivament, si les mateixes institucions, si els òrgans de la Comunitat Autònoma, no compleixen les normes en matèria de normalització lingüística en la pràctica quotidiana, en les relacions que mantenen entre si, entre les mateixes institucions (Consell Consultiu,

Govern de les Illes Balears), ja en poden fer ja, de campanyes, ja ens podem escanyar intentant que realment el català sigui cosa de tots; per començar, el català, no és allò que és més de tots els òrgans que componen el cos institucional de la Comunitat, i així fa molt mal convèncer els altres.

Des d'aquí, jo vull fer arribar l'enhorabona del meu grup a un dels únics membres, crec que és l'únic membre del Consell Consultiu, Josep Maria Quintana, de l'illa de Menorca, que ha redactat els seus dictàmens en llengua catalana, tot els altres els han redactat en llengua castellana.

I aquesta actitud d'editar fins i tot la memòria de forma bilingüe, contradient allò que diu el Decret 100/1990, contradient tot el que es preveu en la Llei de normalització lingüística, ens sembla una pràctica desafortunada, ens sembla lamentable, s'utilitza el català per part del Govern i per part dels òrgans més importants d'aquesta comunitat autònoma de forma subsidiària, de biaix, de rebot, quan va bé, perquè la llengua oficial, en la pràctica quotidiana del Govern de les Illes Balears, continua sent el castellà, i açò és lamentable, almanco el nostre grup ho lamenta.

(El Sr. Vice-President primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Per part del Grup SOCIALISTA, es mantenen les esmenes 257/95, 266, 259, 260, 264, 265, 261, 262. Per defensar-les té la paraula el diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, Senyores i senyors diputats. Jo crec que ens trobam amb el gran debat, altra vegada, del que és i el que han de ser el Consell Consultiu. Crec que ja l'hem introduït, però hem de continuar amb aquest tema. El Govern pretén que el Consell Consultiu sigui el Consell Consultiu del Govern de la Comunitat Autònoma, un òrgan jurisdiccional, un òrgan de consulta que li permeti cobrir un tràmit, que ha de cobrir, necessàriament, perquè sinó hauria d'anar al Consell d'Estat, perquè la llei així ho diu.

I això és així perquè la primera intenció, i que s'ha mantingut, del Govern, conseller adjunt a Presidència, Sr. Gilet, quan tractava d'aquest tema, deia: el Tribunal Constitucional diu o que fem el Consell Consultiu o que anem al Consell d'Estat. I l'hem de fer tot d'una.

I aquí hi ha dues concepcions absolutament diferents, pel que veig. Una incomprensible, la del Govern, una altra que ens sembla l'única lògica, la dels grups de l'oposició quant al Consell Consultiu.

Jo crec que hauríem de fer una reflexió sobre la qualitat dels projectes de llei que envia el Govern de la Comunitat Autònoma a aquest parlament. Hauríem de fer una reflexió, com ha fet un grup de juristes, de l'Estat, no de l'administra-

ció de l'Estat, espanyols, que publiquen, fan una publicació sobre legislació autonòmica, i tots hauríem de saber que hem batut autèntics rècords, autèntics records d'incompetència legislativa, i d'això no té la culpa més que tots, però la gran culpa, la majoria de la culpa la té qui comanda o qui té la majoria.

En aquest aspecte, no hi ha cap dubte que el Consell Consultiu podria fer una feina magnífica d'assessorament, consulta, informes, a aquelles iniciatives legislatives que venguessin a aquest parlament, que haguessin de sortir d'aquest Parlament, etc. Recursos d'inconstitucionalitat, conflictes de competències, etc. etc.

Per què s'empenya el Govern que això no es faci? Jo diria que és, com tot Govern de dretes, perquè vol tenir les mans lliures. No vol que ningú li discuteixi la seva acció de govern. Són governs que comanden, no governen.

Els sembla lògic, senyors diputats, que un Grup Parlamentari, 11 diputats, una cinquena part de diputats, que poden posar una moció de censura, no puguin recaptar un informe al Consell Consultiu sobre un projecte de llei? És, realment, increïble. El Consell Consultiu es converteix així, única i exclusivament, en el Consell Consultiu no de la Comunitat Autònoma, sinó del Govern de la Comunitat Autònoma, situació absolutament diferent.

Els sembla possible que aquesta cambra, la Mesa d'aquesta cambra, pugui posar un recurs d'inconstitucionalitat, i que cap grup parlamentari no pugui demanar un dictamen al Consell Consultiu sobre aquest recurs? Sembla normal? I, en canvi, que un ajuntament, per un tema d'un plet, obligatòriament, perquè ho diu la llei - clar, aquí també podem fer la llei, podem fer el mateix -, sigui obligatori demanar-li aquest dictamen? No sembla veritat. Però així és el Partit Popular, així és la dreta d'aquesta Comunitat Autònoma.

Al mateix temps que aquesta proposta d'ampliació del camp d'actuació del Consell Consultiu, nosaltres, lògicament, volem donar un sentit no de Govern de Comunitat Autònoma sinó de Comunitat Autònoma al Consell Consultiu. I per això proposam una composició del Consell Consultiu que sigui un reflex, no de la voluntat del Sr. Cañellas, com és avui, sinó un reflex de la voluntat de les institucions de la Comunitat Autònoma, institució Govern, institució Parlament i institucions consells insulars. Ben alerta! S'imagina, deu pensar el Sr. Cañellas, un Consell Consultiu, encara que tengui majoria, que hagi de ser discutit en el Parlament o en els consells insulars? *Vade retro, Salanás*, jo els nomenaré, jo diré qui són, i així com els nomeno, igual els puc destituir si no m'agrada el que fan. La veritat és que no hi ha hagut motiu, ni crec que n'hi hagi. Per això encara resulta més incomprensible aquesta actitud.

Però les nostres esmenes encara van un poc més enllà. Nosaltres creim que el president del Consell Consultiu ha de ser votat i elegit per majoria absoluta dels membres del Consell Consultiu, i nomenat, lògicament, pel President de la Comunitat Autònoma. Creim que el Secretari, funcionari de la Comunitat Autònoma, no ha de ser membre del Consell Consultiu. Ha d'assistir al Consell Consultiu, però un senyor que cobra de l'administració, no hauria de ser del Govern, no hauria de ser membre de ple dret del Consell Consultiu, i no discutim la valia personal de cap dels membres del Consell Consultiu, que quedi clar.

I també pensam -i això sembla beneiteria, però jo no crec que ho sigui- que haurien de tenir una consideració, el president i els membres del Consell Consultiu. Quina consideració els dona l'actual llei del Consell Consultiu i el seu reglament? Cap ni una. Com se'ls anomena? Al president de la Comunitat Autònoma, Molt Hble. Sr.; als consellers o diputats, Honorables Senyors; als membres del Consell Consultiu, eh, tu! No tenen cap tractament ni cap situació dins una cosa -que no és gaire important, en la meua opinió, però que cada vegada s'hi converteix més-, dins el protocol de la Comunitat Autònoma. Serà voluntari si col·loquen el president del Consell Consultiu aquí o allà, no és ningú, és, senyors, diputats, eh tu, president del Consell Consultiu.

Nosaltres també proposam que aquest honor, que no és situació honorífica, sinó honor, que ha de tenir el president del Consell Consultiu se li reconegui amb un nomenament, una nominació -com la de l'Hble. Sr.-, i la seva situació protocol·lària -jo n'he vistes moltes, d'empentes, pel tema del protocol- sigui equiparada a la de Conseller, perquè és normal, és un alt òrgan consultiu de la Comunitat Autònoma.

Però no entren (...). El grup popular, que no el Sr. Martínez de Dios, però el Sr. Martínez de Dios, d'una forma absolutament disciplinada, el grup popular, en aquest tema, s'ha posat dins un *bunker*. L'única manera que en surti serà tomar el *bunker* i ells. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Altres grups que vulguin intervenir? Pel Grup PP-UM, té la paraula el Sr. Martínez de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ DE DIOS:

Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. He escuchado con suma atención la defensa de las enmiendas que se han presentado, por el PSM i EEM y por el grupo parlamentario del Partido Socialista Obrero Español en este parlamento, tratando de dar un alcance mucho mayor al proyecto de ley presentado por el Gobierno que, como hemos dicho antes, simplemente modificaba tres artículos de la ley. Se han sentado aquí criterios de pura teoría política, de pura ideología política, que son muy respetables porque el proyecto del Gobierno, el originario, que está en vigor, y las modificaciones que se introducen, corresponden a unos supuestos -vamos a llamarlos también- ideológicos, de concesión del

ejercicio del poder que son tan respetables como los otros. Ustedes no los compartirán, lo cual considero razonable y normal, porque sino estaríamos todos formando el mismo grupo y, evidentemente, eso acabaría con este sistema de confrontación amigable -aunque a veces sea un poco enconada, pero eso es por razón de circunstancias donde, cuando se ataca la honorabilidad del Gobierno o de algunas personas, pues hay que poner más carne y más fuego en el asador, porque los (...) se saltan a veces.

Todas estas enmiendas que pretenden que el Consejo Consultivo de las Islas Baleares sea otra cosa distinta a lo que no es, las escucho, las atiendo, y, efectivamente, con disciplina -porque no podía ser menos, porque yo soy un diputado de un grupo que da apoyo al Gobierno, y disciplinadamente apoyo esos proyectos. Según mi leal saber y entender, aquello que considere que puede ser erróneo, que puede mejorarse, que puede modificarse, donde se puede transigir o transaccionar, ustedes saben muy bien que mi trayectoria en los trabajos de carácter técnico es esa, y que no mantengo el principio de (...). Eso lo saben ustedes. Pero en esta ocasión han tratado de reproducir de nuevo el debate. Se ha dicho aquí, se ha reconocido por el representante del Grupo Socialista que era una nueva ocasión para plantear las cuestiones relacionadas con el examen de lo que debe ser la ley orgánica, la regulación del Consejo Consultivo de las Islas Baleares que es y está reducido a los términos a los que se contrae la ley y que, hasta la saciedad, expusimos cuando este proyecto se presentó, y nadie puede llamarse a engaño, porque hemos sido completamente sinceros y claros sobre adónde íbamos y lo que pretendíamos, y no íbamos más allá. Entonces, hago todas estas consideraciones porque no quiero tampoco entrar en el detalle de cada una de las cosas puntuales que aquí se han dicho, que luego no son justas y que, además, parten de conceptos -ya digo- ideológicos diferentes y también de exigencias que tiene cada grupo político en razón de los apoyos populares que tiene.

Porque claro, Sr. Orfila, usted siempre hace cuestión de la lengua, y hace una referencia a mi persona como si yo tuviese una cuestión (...) de esta lengua o de otra. Yo también tengo mi lengua materna, que es el gallego, y cuando era niño iba al prado con las vacas -porque me gustaba- y hablaba en gallego. Luego utilicé otra lengua, porque me era más práctica.

Nosotros también actuamos por esos criterios que nos impone el respeto a la voluntad de aquéllos que nos han votado, que consideran que debemos ser personas tolerantes, que consideran que debemos ser personas integradoras, que no tenemos que buscar a través de un falso chauvinismo hechos diferenciales, porque nosotros no pretendemos diferenciarnos de nadie. Por eso tenemos una base mucho más amplia de apoyo, y no tenemos que estar tratando de crear estas situaciones un tanto de tensión para que nuestros seguidores nos estén

dando incienso. No, señor. Nosotros tratamos de pasar lo más desapercibidos posible.

Sr. Alfonso, usted, hoy, no ha tenido su día porque comete error tras error. Hacer referencia a lo del presupuesto fue un verdadero patinazo -patinaron los dos, uno más que otro, tal vez la placa de hierro para uno era más grande y para otro más pequeña, y por eso el encontronazo fue de diferente intensidad.

El Reglamento del Consejo Consultivo -se lo tengo que volver a citar de nuevo-, pero bueno, Sr. Alfonso, las leyes tienen sus reglamentos de aplicación, y es que usted está tratando de llegar aquí a un purismo legislativo, y luego, bueno, cuando llega el momento de la verdad, y se le ponen los puntos sobre las íes, nos sale por peteneras. Mire usted, el reglamento del Consejo Consultivo tiene aquí un artículo donde se hace referencia al tratamiento que se ha de dar a los miembros del Consejo Consultivo, y es el artículo 4 de este decreto 128/93, que dice que todos los miembros del Consejo Consultivo tendrán derecho al tratamiento de Honorable Sr. Está resuelto, esta enmienda no tiene ya ninguna virtualidad, está establecido en el reglamento. ¿Qué quiere usted, que hagan una ley orgánica, o casi una Constitución, para determinar los tratamientos de los cargos públicos? Por Dios, si no es necesario.

Lo mismo que, en el artículo 7, se habla que todos los miembros del Consejo Consultivo tienen unos honores, y unas precedencias, y un tratamiento que, reglamentariamente, se irá determinando, y se irá determinando por la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares. Bueno, yo creo que aquí hay una previsión de cosas que están perfectamente reguladas y que, todas estas enmiendas puntuales, en relación con estos casos concretos, no tenían ninguna necesidad de haberse planteado en este debate de la modificación de la ley del Consejo Consultivo.

Por otra parte, yo quiero terminar apoyando sus propios argumentos. Si ustedes consideran que el Consejo Consultivo es un órgano de asesoramiento, que debe informar todos los proyectos legislativos, y otras muchas medidas, efectivamente, en este proyecto hay un informe, en un dictamen del Consejo Consultivo, y usted comprenderá que, si éste es el órgano supremo en materia consultiva de esta comunidad autónoma, yo no voy a ser tan osado, ni tengo la soberbia, de enmendarle la plana cuando considera que el proyecto es correcto y que está perfectamente articulado. Eso lo dice el Consejo Consultivo. Yo, la verdad, es que tengo cierto respeto por lo que es la materia legislativa. A mí me da cierto miedo porque creo que legislar es bastante difícil, esa idea la comparto con usted- y que hay que andar con sumo cuidado. Por lo tanto, si un órgano consultivo, formado por personas que se han elegido por razón de su capacidad profesional, por sus conocimientos, yo no tengo la osadía de enmendarles la plana.

Por otra parte, querer que el Consejo Consultivo intervenga en actuaciones en las cuales las propias leyes no pre-

vén su intervención, porque, claro, cuando ustedes hablan que, a través de los dictámenes que apoyen los recursos planteados ante tribunales constitucionales, están limitando la capacidad de actuación que reconocen las leyes generales, las básicas, a los diputados o a cualquier justiciable para imponer recursos, porque se ha simplificado el procedimiento. No son leyes procesales complejas, son mucho más sencillas, más limitadas. Pues, la gente, cuando considera que tiene que interponer un recurso, que lo interponga, pero que no esté buscando apoyos, que no esté buscando asesoramiento, que no esté buscando el afianzamiento o, tal vez, al señalar como responsable a un órgano consultivo, cuando sale mal, decir que es que me aconsejó, me dijo, el Consejo Consultivo, el dictamen de tanto, el informe de fulano o mengano... No señor, aquí asumamos como seres libres que somos, y como sujetos de derechos y de obligaciones, nuestra propia responsabilidad.

Yo creo que, claro, el debate puntualizado de cada una de las enmiendas que aquí se han presentado, podría llevarnos mucho tiempo, y se le he dedicado el que le he dedicado, agotando, es por consideración a ustedes porque, desde luego, en la línea de la operatividad, debía de haberle dicho a estas enmiendas, porque se escapan al ámbito del proyecto, desde el principio, que no, sin ningún otro tipo de concesión. Gracias por su atención.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez de Dios. Pel torn de rèplica, pel PSM i EEM, té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. *Roma locuta, causa finita*. El Consell Consultiu ha opinat que, amb el canvi que proposa, n'hi ha ben prou, i no n'hem de parlar més. Els grups parlamentaris tenim, com a única funció, punts per ser portaveus del grup parlamentari, els altres dir amén. Amén Jesús Martínez de Dios, en aquest cas. I això no té cap sentit, com poden imaginar. Els grups parlamentaris hi som per debatre el contingut de qualsevol proposta, que no ve del Consell Consultiu, que ve del Govern, que l'ha aprovada i que, per tant, és susceptible de ser variada, de ser esmenada convenientment.

Un govern que, d'altra banda... bé, deixem-ho fer. He estat a punt de fer aquella entrada a la intervenció de "Senyores i senyors diputats, Sr. del Govern i Sra.", perquè l'interès que el Govern demostra cap a aquesta qüestió és mínim.

Miri, Sr. Martínez de Dios, recorda aquesta coa que diu que es compleixi i es faci complir aquesta llei, que sol figurar baix de les lleis aprovades per aquest Parlament, que es compleixi i faci complir aquesta llei. Signat

Gabriel Cañellas i Fons. Llei de normalització lingüística de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Després resulta que el Sr. Martínez de Dios creu, interpreta, que no és necessari, que no fa falta que aquesta llei dugui un article on quedi clar que els dictàmens del Consell Consultiu de les Illes Balears es redactaran en català. Jo, si almanco hagués tengut l'actitud de sortir i dir que la llei ja ho diu, la llei de normalització lingüística dona per suposat que ho farà, m'hauria fet rialles i li hauria recordat que el Govern incompleix, en el 90% de les seves activitats, de les seves actuacions, aquesta llei. En fa burla, a més, i li dona poca importància.

Però que ens digui que hem de deixar al respecte i no hem d'encrespar, ni hem de cercar situacions que... Doncs, per què han fet aquesta llei? Per què la varen aprovar vostès? Per què la varen presentar vostès? Per què la va signar el President i va demanar que la complissin, i es va comprometre a fer-la complir si, després, fan tot el contrari, de manera costant? I el caràcter exemplificador de les actuacions de l'administració? Quina és la legitimitat moral de l'administració a l'hora de demandar als ciutadans que compleixin les lleis que ell mateix incompleix de manera flagrant i constant? Quina és l'autoritat moral que té el Govern per demanar que s'apliqui la llei de normalització lingüística, quan el grup que-li dona suport, i quan ell mateix, en els projectes que presenta, mai no té en compte el seu contingut? Per què no són valents i proposen una rectificació, un canvi de la llei de normalització lingüística? I tots estarem, cadascú, en el seu lloc.

Però és que tampoc no gosen fer-ho. Miri, Sr. Martínez de Dios, *zin acriu* que deia vostè, també. Estic convençut - tot ho ha demostrat - que el que ha succeït en la tramitació d'aquest projecte de llei ha estat aquella història a la qual ja ens tenen acostumats: el Govern presenta una llei, manifestament millorable, com aquelles finques que, un temps, expropiaven i, quan des de l'oposició s'intenta millorar el contingut, amb propostes raonades, de sentit comú, de vegades esmenes tècniques, que milloren el contingut, troben barra de cap, troben el Sr. Martínez atrinxerat i aplicant la consigna del *no pasarán*. I així li va a aquest Parlament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Orfila. Dins el torn de rèplica, i per part del Grup SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, seré molt breu, perquè el Sr. Martínez de Dios m'ha contestat a dues coses puntuals i només li llegiré un tros d'una. Diu: el rang s'equipararà al de conseller. No ho diu el decret, i això és l'important d'aquesta esmena.

Segon tema: a mi em preocupa moltíssim aquest caràcter sacré que donen als informes del Consell Consultiu. Un informe del Consell Consultiu, o de qui sigui, no és ni dog-

ma de fe, ni tan sols article de fe. El Consell fa informes, i nosaltres feim lleis. Per tant, que el Consell Consultiu hagi informat bé la llei que ell mateix ha proposat al Govern, ens sembla lògic, però no tenim perquè fer-li el més mínim cas, perquè la nostra concepció és absolutament diferent.

Sr. Martínez de Dios, una altra cosa puntual. Que em digui que qualsevol ciutadà pot posar un recurs d'inconstitucionalitat, m'ha deixat absolutament estorat. Recursos d'inconstitucionalitat en poden posar, em sembla, 50 diputats o senadors, la Mesa del Parlament, el Govern de la Comunitat Autònoma, el Defensor del Poble, un jutge ho pot plantejar, donant moltes voltes, i *pare usted de contar*. Nosaltres el que dèiem era que el Parlament, en cas que la Mesa decidís el recurs d'inconstitucionalitat, que un grup de diputats -regulat, un grup parlamentari, una cinquena part dels diputats- pogués demanar un informe al Consell Consultiu, perquè creim que un recurs d'inconstitucionalitat és important, no és una broma que un parlament posi un recurs d'inconstitucionalitat. Per tant, el Consell Consultiu hauria d'emetre el seu informe i un grup parlamentari hauria de poder demanar aquest informe. No es tracta de qualsevol ciutadà i que les lleis s'han fet molt fàcils i tot això. Per al recurs d'inconstitucionalitat, no s'han fet molt fàcils. Són les normals. El que hi ha, cap ciutadà no ho pot posar per les bones.

Per tant, tal vegada jo ho he explicat, a l'inici, malament, i sense voler carregar les tintes, i vostè no ho ha entès, o no ha llegit bé l'esmena. M'és exactament igual. Però el tema no és aquest. Aquests temes són importants, perquè no és que pugui ser a o b, no, és el concepte que té el Govern del Consell Consultiu i el concepte que tenim nosaltres del Consell Consultiu. Aquí hi ha el *quid* de la qüestió, aquí hi ha la diferència. El Sr. Cañellas, President del Govern de la Comunitat Autònoma, el Govern de la Comunitat Autònoma té un concepte patrimonial del Consell Consultiu. És meu, i els altres l'obligació, res més. Nosaltres tenim un concepte participatiu del Consell Consultiu. Els pilars de la Comunitat Autònoma, les institucions de la Comunitat Autònoma, Parlament, consells insulars, han de poder demanar informes facultatius al Consell Consultiu. Vostès diuen que no. És la seva concepció ideològica, patrimonialitzada dels òrgans de consulta de la Comunitat Autònoma. I això és el que ens diferencia en aquest tema -en altres coses, milions de coses-, i per això mai no podrem estar vora vostès. Nosaltres no consideram que la Comunitat sigui patrimoni de ningú, i molt menys de vostès. Vostès consideren que aquests òrgans són patrimoni seu. El Sr. Cañellas ho ha dit moltes vegades, no ho ha dit tan clar, però ho demostra, o ho ha dit moltes vegades i, lògicament actua, en moltes coses, i en aquesta, d'acord amb la seva idea: el Consell Consultiu és del meu govern, lògicament és meu, jo el nomeno, jo el destitueixo, jo li deman el que vull, i els altres a callar.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Pel torn de contrarèplica, el Sr. Martínez de Dios té la paraula.

EL SR. MARTÍNEZ DE DIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y Señores diputados. Sr. Orfila, bien, yo poco más tengo que añadir a lo que he dicho, pero todas sus intervenciones, cada vez, van llegando a mí por un camino que voy a tener que tener ocupada la agenda en ver que efemérides concurren en su vida para estar felicitándole continuamente, porque parece que estamos aquí en una tierna relación, vamos...

(Aldarull)

...y a mí, eso no me va. Creo que lo he demostrado sobradamente.

Sr. Orfila, mire, yo, cuando usted hace esa referencia ineludible, obligada, casi dramática a la necesidad de que en cada norma -como hacía aquel célebre tribuno romano, Catón el Viejo, que decía aquello de *delendas Carthago*, hasta que fue destruida- pues usted siempre está constantemente exigiendo la necesidad de que en cualquier norma, en cualquier disposición se ponga la obligatoriedad de la transcripción, o de la traducción o de que el texto, lo que sea, esté en catalán, cuando hay una ley de normalización lingüística que se tiene que cumplir. Si no se cumple, analicen ustedes porque no se hace. Esa es una observación que yo hago y una reflexión que tengo continuamente.

Tal vez, y le quiero decir esto de la manera más entrañable y menos dramática del mundo, cuando usted habla de esta manera, a mí me produce problemas de conciencia, porque me da la impresión de que los que estamos aquí, y no utilizamos de manera habitual su lengua natural, parece que sobramos o que somos elementos que importunamos o que vamos contra corriente. Yo no digo que sea así, pero me da esa impresión, y se lo digo. Se lo digo porque también le dije que nosotros actuamos en esa materia con criterios de tolerancia, de no confrontación, porque tenemos una amplia base electoral que nos dice que nos comportemos así, y que esa base electoral no nos está exigiendo continuamente que nos distingamos por hechos diferenciales. A usted se lo exigen, pero a nosotros no. A nosotros no nos exigen ningún hecho diferencial. Comprenden nuestra postura, comprenden que actuemos como actuamos, y de esta manera actuamos y somos integradores. No tenemos que ir justificándonos ante unas personas que, si no practican el chauvinismo de la diferencia por lo que sea no están satisfechos. Es mi opinión, es una opinión que, en este debate, como ha surgido esto, yo se lo digo, porque ya varias veces nos hemos enfrentado en esta materia. Por lo tanto, no crea que yo rechazo las cosas por puro y simple capricho, sino porque creo que, si hay leyes, hay que cumplirlas.

Me dice usted que me atrincheró. Pobre de mí si no me atrincherase. Pobre de mí. Usted me barrería, y nos impondría aquí las cosas más peregrinas del mundo. Claro que sí. Por eso tenemos que tener un poco de carácter y, aunque nos gustaría decirle que sí, tenemos que mantener los principios que informa nuestra actuación.

Sr. Alfonso, efectivamente, yo he cometido un error, yo he generalizado al hablar del recurso de inconstitucionalidad. Pero reconozco mi error y claro, estaba pensando en el recurso de amparo y no en el de inconstitucionalidad. Lo confieso. Por lo tanto, si usted me admite la disculpa y la aclaración, se lo agradezco.

Pero usted no quiere dialogar en el mismo plano de sinceridad que lo hago yo, porque yo no me he referido a la consideración del Conseller, ya que esa equiparación me parecía completamente fuera de lugar. Yo me refería a que hay una enmienda donde se habla que se le debe dar el tratamiento, y he puesto de manifiesto que, en un reglamento, ya se les considera y se les da el tratamiento de honorables.

Por otra parte, usted nos está reprochando que nosotros no debemos de comportarnos como si actuásemos en esta Comunidad utilizando un patrimonio propio. No señor, no utilizamos un patrimonio propio, simplemente gestionamos una confianza que se nos ha dado, y tratamos de ser lo más consecuentes y menos perjudiciales para los intereses generales.

Por lo tanto, toda nuestra acción política y toda nuestra acción de Gobierno está fundada en esos principios. Y ahora que estamos en una situación nacional bastante dramática, repetiremos esto una y otra vez para marcar diferencias y para que no confundan a la opinión pública generalizando situaciones que solamente son aplicables a algunos grupos políticos. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez de Dios. Acabat el debat, entenc que podem passar -si cap grup no demana el contrari- a la votació conjunta de les esmenes. Sí, Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sí, Sr. President. Demanam votació separada de l'esmena 259.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. No hi ha més peticions de votacions per separat? Votarem, en primer lloc, les esmenes 251, 252, 254, 255 del Grup PSM i EEM i 257, 266, 260, 265, 261 i 262 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Senyores i senyors diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Abstencions? No n'hi ha.

26 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam ara a la votació de l'esmena 259, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra?

Abstencions?

22 vots a favor, 30 en contra, 4 abstencions. Queda rebutjada l'esmena 259.

Havent rebutjat l'esmena 251, del Grup PSM i EEM, procedeix ara, tot seguit, la votació de l'esmena 264, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Senyores i senyors diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Senyores i senyors diputats que voten en contra?

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

26 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada l'esmena 264 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Passarem ara a la votació del títol del projecte de llei tal com ve en el dictamen.

Senyores i senyors diputats que voten a favor es volen posar drets, per favor?

Senyores i senyors diputats que voten en contra?

Abstencions?

30 vots a favor, cap en contra, 26 abstencions. Queda aprovat el títol del dictamen.

Passam a la votació de l'article primer del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

30 vots a favor, cap en contra, 26 abstencions. Queda aprovat l'article primer del dictamen.

Passam a la votació de l'article segon del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

30 vots a favor, cap en contra, 26 abstencions. Queda aprovat l'article segon del dictamen.

Passam a la votació de l'article tercer.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

30 vots a favor, cap en contra, 26 abstencions. Queda aprovat l'article tercer del dictamen.

Passam ara a la votació conjunta de la disposició derogatòria i de la disposició final del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

30 vots a favor, cap en contra, 26 abstencions. Queden aprovades la disposició derogatòria i la disposició final.

Passam ara a la votació de l'exposició de motius del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

30 vots a favor, cap en contra, 26 abstencions. Queda aprovada l'exposició de motius tal com ve en el text del dictamen.

En conseqüència, queda aprovada la llei de modificació de determinats articles de la llei 5/93, de 15 de juny, del Consell Consultiu de les Illes Balears.

Esgotat l'ordre del dia, conclou aquesta sessió. Gràcies a tots.